

نہ دینی وہ دہائی کسی جہنی دی ہری گئی نون نون رنوں
 نالی سنگاتی نالی گہو نالی دین داریکسی ہو ونا
 ہر کسی تہین ہل کر ایسی ولی پیرتسیر سد اونا جی
 بال ہتہ دی ویرہ جار ہنجا کل تہا نو مکا نول لطر کردا
 اس جو گیانندی بے بہت سندر نکاز نگہ اگیتا سی طار پڑا
 رانجا ویکہ کے بہت نہال ہو یا ہو سد زہر چہرہ کردا
 سہو ذکر تی فکر تے شغل افد خان ربہ تی نام نہ ہو کر دوا
 شئی جا کی جو گئی تے بہت جو رہی سانوں پنا کر و فیر سائیں
 صدق ہمار کی نال معین آیا اسین پڑی تے تین سائیں
 بنان مرشدان راہ نہ ہتہ آوی دودہ با جہرہ کپی کسیر
 فقر کھجیان و اسرا تی نام فقر دی امیر فقر سائیں
 دنیا وچہ نان بہت اوسن ہا پیر دن سا دیون لاہ زہر سائیں
 کر اس آیا کوئی زور ناہین تین واسی رہا کر دوا
 میان ریا دیکھیان دہو ریاں ٹانگ سانبہ تہا وری
 تیری صنت میں سنی ہی جو گیان تہین بانہ تہ جگندہ
 تیری کبہ ڈھیان سپہ چہرہ ہی ہو رز گد اناسی کبہ
 ماہتہ ویکہ بہت ٹوک چنچل اطمین تے سوہنا چیل سند
 کسی دو کبہ تون اس کے اوہتہ آیا کی کیدینا تے گیان
 تیرا طور نہ جو گد اکبہ دستی مال مست میں قونتی ناہ سند
 جو گئی ہو دی اصل جھکون ہو دی جو ہو وئی تہین جو
 بانہ تہ تون جو گد کے بہت کبہ اثر بہت جو گد گہو تہین

نالی

یکسان

نوروز

نالی

نالی

سنگ کھاونہ اتی سمیت سو کبہ دیونانی نا کبہ لیونا ہے
 مست سنگی خجلا نو چہرہ اتی عم نون کبہ و ڈونا جی
 خوشی اپنی اوہنا سیان ورت اتی اپنی منید ہی سو فلاح
 رو رہی گو وندی رکھکی ٹیک شہا بہ جو گیانندی جا چرنا
 کئی نہر سفید سوسنی سن مہر فیر ماچاندی تے ہو رز دوا
 کئی پوہیان پڑن گیان گیتا کوئی بہا گوت بہا تہہ
 دارشادہ بی فقر دی نام او تون چو جان صدقہ جی جا کردا
 تیری درس دیدار ویکہ پکسی نون آیا دیس دیس میں چہرہ
 بادشاہ تجارب عالم اندا فقر اوسدی میں وزیر سائیں
 یاد دہدی صبر تسلیم نہنجا تسان جگدی نال کے سیر سائیں
 میرا مان باپ تے بہین بہا چاچا آیا نہ سا کے ویر سائیں
 تینون چہرہ کی دس میں جان کتی نظر کو نہ ظاہر سیر سائیں
 کوئی کبہ تہرہ تو نالی بہر ماچا ہی تے اوس تے کر دی دیا
 میں غریب تہو سو کبہ چہرہ آیا کوئی چند تی بہر تہری جو گیان
 تیری ویکہ کر بہت شکر گیتا ایسی واسطی میں آن جو ہو
 دارشادہ جان فقر واپوی برقہ دوہان عالم نو چہرہ ان
 کوئی چندی کان ہوشا ک سند تے لا دلا مان تے با پسند
 ماہتہ کبہ اد سکنا سو مہتی تون کبہ تہری و کبہ فقیر مہند
 چشمان تیرا جان خوشگزار نامین طبع حاکم ماہ غلام سند
 دارشادہ تسان چہرہ اس نام وچہرہ جلیان کبہ چیل سند
 ایہ جگ سنگ فدا تے سہا ریتدی کندہ ایہ چو این

چہاں بداندی عمر نہ داندی خزانے پارہ سوزان
 جانین تخت ہی بہاؤن میں سی اخ خاکدوچہ لہو این
 سہ لکھن پوچیان ہیٹ ہیان کین جھکدے سوزند ہی
 سر کو علی بار ناند اچھو کھل ہنہری من جھڈی سے
 خواب اندی جھکدیان بہ گلان مین النون سون ہو سچ
 کھلی فحش باب گیان اند مال دانست ہی ہنہری صبور ہو
 سوزان ہونگہ دھرس کسٹا گے اینون گودون کاہ دور
 ہو کہ ہو گنہ دور گے دین سوین ہنہری پاکلی راندن ہو دنا
 دین و بجلی تربت اننت گہورین گاہن مین لاکلی چو دنا
 ابرہیم دیم جھڈ راجہ تانہا ان حقدیان چا و ساریان نے
 جھگی جھہ جہان فقیر ہوئی اس جگہ جھہ بہت خوریاں نے
 اوہ پر کہہ زبان پت چاہو پوچی باچون انریان جہاننی مارا تو
 اس حب غومینون راینون جوین گلکین سنگتان تانہا تو
 مہان بو توں جو گد بہتہ نیکیا کہہ کہن ہے جو گہم سنا
 جہان سن سادی سند لیس ہے چو نثار مے چہم سنا
 جو گد اچھو جی جانا مین مین ایر خیال ہنہری باز میان
 اتی اپنی اپون گانا مین ہنہری کسینی چو نئی باز میان
 نین جو گد حرف تباؤ مینون شوق جا گیا حرف گنیان کہ
 حوصلے تے فقروا پوی پنے جو گد ہنہری گہنی دھنیان دی
 نری دھلے ان محتج ہوئی ہے نوکر باہر ہنہریان دی
 پور کا رنچا جودن کر مکر دھنہری سوئی فقیر نیان کہ

اچھو جھاندا سچ مسیحا کسی نت نہ حکم تے ہنہریان
 وارشاہ میان انت خاکدو لکھہ کجبات جی ہنہریان
 پوچدیان لکھیان کسٹا تے ہنہری فیل دی جھڈی
 کھاپی پیرن ہرون پانہری شان جھہ فقیر کینہری
 سچ ہوت ہکارتی ارومانی مال صبر تو کہدی پوری جی
 ایدو کہتے سو کہہ میان عالی جھہ شال مری پوری جی
 وارشاہ میان مین جو گد پانی جھڈو اپنی اپون مری جی
 کہہ کہن ہی فقرو دی وگہ جھان گنہ ہون اکھلی کرونا
 سو کہہ جھکی پنے مینون سوا پند کی کہہ کیون ہو دنا
 پارس لوی ہون مے دھووی سٹان گلان مین اینہریان
 نین دین تے دغانیا نوکران لٹ کٹے چوریاں پانے
 جو گد دیکو کر و ہال مینون کہیان چو نئی گنہریان چاہر کہ
 وارشاہ میان ب شرم کہی جو گدہ مصیبت ہنہریان
 کو را جھکا سو اوہی جو گد اند جھہ گھوکی ہوئی نم میان
 اوہان ہنہری لکھلی ہنہری ہنہری مین جھہ گم ہنہری
 اس جو گد پانہ بہت شغل رگہ گدی سوز گداز میان
 سرخیان نہ میان جھلیان ہنہری دسنا ولد از میان
 اس جو گدی نیہہ دچا دھان جھہ جھہ کسینیان
 اک فقیر دی ہنہری ہنہری ہنہری ہنہری ہنہریان
 تیرا فقیر مین گنہریان جھہ دھنیان روز میان
 تین کر مکر دھنہری ہنہری ہنہری ہنہریان

دیدار خدا شفاعت بنیون ایمنی کم کری گوی و دنیا مادی
 ایس جو گدی واکد بہت اکہی ادس بہت و جا و نا اوہ
 تادی لاکلی مابہ دل و بیان کرنا دسین دور ہی سانس پاؤں
 نام فقر و بہت آسان لینا کہہ کر کہش ہے جوگ کما و نہ اوہ
 او دہان ہے حتی سنی جوگی جہات اوستر تول پاؤں اوہ
 گند شعلتی پست انیم بچہ نشہ کھانکی مست ہو جاؤں اوہ
 جانو انجیلادی بات جانی ہو مکلیان موش ہلاؤں اوہ
 لیکن نہ کوڑی گنگ جنساں تیر تہان جاگی ہناؤں اوہ
 کام کروڈے کوہہ ہکار مارن جوگی خاک در خاک ہو جاؤں اوہ
 ایہ جوگ ہے کم زریسا نہ آسان جنانکی جوگتوں پاؤں اوہ
 آسان بخشہ جوگ تارو کر پیدان کردیان دہل لوری ہے
 میان ان گہر بار و سار مینہا مرٹھ گور جی ہا گوری جی
 صدق پہنکی تے جہر اچرن لک پار لاسی وچہ نہ پوری ہے
 گہور اصبر واد کردی واگ ہوگی نفس مانہ کم ہو چکیان
 عشق کر تے تیغدی ہا کہین بنین کم ایہ بیکسیان انگلیان
 تیتھون جوگ کما با و جا کر بیان فایدہ کی جوگ نیکیان
 شوق مہر فی صدق عین با جہون کبہا فایدہ کیرا نیکیان
 جوگ کرن مرن تہن ہو اتر جوگ سکسی بیکسیا نیانی
 نالصدیق عین دی بہت تقوی دہنی تہرون ہون پایا
 بچہ سب سوچہ کلوت اندر سچی بنی تہانو بنایا
 پال نیکیان دیر چاک دہا کا نوین سر کے پیچ سمار سہا

وارث کرم کرو جی فقیر مہر زنگ خوب ہوون جنم نیسیا مہی
 جوگی خلیم کوڑی جناد مہی مندی زبلا بیکبہ دنا و نا اوہ
 جی آید اہر تے سوگ چیدین بنین ہویان گنیان بچون اوہ
 تہا مہر مہوکی جہانوں مہوپ وینساں لک بیکبہ راد اوہ
 لکھہ خوبصورت پری جوہر مہوی ذرہ جیون بنین ڈلاؤں اوہ
 تن چو پری آری مال و کھین تہہ شہر اوہ و کر اوہ اوہ
 گہت مند ان خیلان وچہ رہنہان مرن کنگ تے سنگہ و جاؤں اوہ
 سید سہا مادی جاؤں وین سیم نوان تہا نہاڈا ڈرین اوہ
 زمان گہو واکا وڈا پیرین حشی تہیون واکہر جوگ کماؤں اوہ
 وارث حرص فن مار فقیر مہو نا سان حقدا راہ بناؤں اوہ
 تیرا بن بہر گان شلور کنیان وچہ جوگدی کوین ہون پوری ہے
 جہر اس کر کے ڈکی ان دور چو اوہ سدا چانہ توری جی
 وارث شاہ میان جیدہ کوئی ایمن مہر و تہون وچہ جوگ
 چہند دن تے حکم فقیر مہو ان ایہ کم ہی مانہون خلیان
 ایہی تہا نوامین انگلیان ایہ کم ہی سر ان بنین انگلیان
 جہری مرن سو فہر بنین مرن قف بنین کم ایہ مرن تہن انگلیان
 وارث شاہ جو شقدی زنگ تے کھندی آپ ہی گدی نیکیان
 ہچا دہلی گور و دی سید کر سی ایہی جوگیانڈا فرمایا نی
 میل دیدی ہوگی صاف کیتی رت گور و نی رب ملاک
 وارث شاہ ہر دست چا سرب ہوئی نیکیان مرن پایا
 سہا چو نہا وچہ ہی جان فاکون نشہ ہنگ انیم وچہ آہر سہا

جوین پیرن مہند یون سنگ چیا نوب جان چا پوچہ آہرہ
 رہنجا ہنکی خرنج ہی مگر لگا جوئی اپنا زور سب لا رہیا
 ایس جوگ تیس فادیہ کی تینون تیرا کم اسان ہوا رہیا
 جرم کرم تیاگ سر پر چون تیری دسین دیکھ رہیا
 تیری دوشتران کی مین جوگی مین کم سادہ بنا رہیا
 جولی ہوا چار جان مہر کیتی ترون چیدیاں لوبیاں مانی
 دیکھو ہونا زنگ شہر میرا جو گدیندیاں کرین تیار یاں ہے
 ہرک سدا مذی لگی جو گیاننوں ستان جہانڈیاں بی
 بانا تہ چہا تسان جاناں جہرا ہوا یاں تانا خاصا
 جہان ہر مین ہر چیاں لیا کم تنہا ہوا یاں سب سہا
 تسانال میرا کوئی زور ناہین کھول چکیا ایہ وسواس ہائے
 عرش جتہو یا دل عاشقانہ جہرا رنج کری ہوندا ناہین
 جیلہ اکہدی بندیا سنی سہنوں سجدی بات سواؤنی
 جوگ اسانوں مہر کہنیں مینا پی راغن اب دھیاؤ
 عیب کرن گجاری طاعت ملو رکھی کوئی گنہگار نہ
 اسان جو گنوں ہین گن بندہ بنان تین کسون شہر آہرہ
 دل چدیا تاکسا کیتا بانا تہ نون پچہ پتہیا نے
 سیدیاں لوبیاں مندر اس چلی غصہ جیو دیوچہ اوڈیا نے
 سنان لوک نصیب باب نامی میرا بنیل نہ لوڑی ہے
 اہ حکم نے حسن نہ ہندی نالعا جزان کہ دنہ زور ہے
 بیر الیا ہوا یاں سادہ پار لائی وچہ نہ پورٹی ہے

جوین لگت سر پر دھس اس اندر توین جت میں جت جلا رہیا
 میری دوار جوگا ہورہیاں مین گجوت نوگن ہاں سہا
 تون تالہ ہراولی خدایا ہین تیرا نام لیاں دیکھ رہیا
 بوڈ کاس تے جدا کاس نہ فوانت جت لکس مین لا رہیا
 وارث شاہ میان جنہون عشق لگا دین ہندی کم تون رہیا
 جیہاں سان چراکلی گرد موی جو کچیاں تیز کٹا رہیا
 جوگ دین نول غامیاں جنہاں کتیاں مینا ہاں رہیا
 وارث شاہ خوشامان ہونیا میناں گلان جندیاں رہیا
 سبہ دیا کرو میرا چال وقی ہونوان عاقبت دیکھ رہیا
 بڑی اس مین جو گدی کھنی می جدون یاں رہیا
 دیر سادہ دینال جو سادہ کردا اینوں عمر کار تہ رہیا
 فقری جو دوتی نوں در کردی وارث شاہ توں پچھل رہیا
 باران برس ہو سانون ٹہلک دی سنگ پیر کت کہو رہیا
 کدی لگ ہوندا کدی پادگون کجا ایدانت باؤنی
 چور کرت گس جیل تے چوہہ بولی لوتی لاوڑ رہیا
 وارث جہان میند نہ مانگ کوئی کم تنہا مذی وقت رہیا
 چہد وادہا کہار ہیندا چلی جادندی وارث رہیا
 وارث رب بخیل نہ ہووی میرا چاری نصیب رہیا
 کجی عورتی کم بنا دجی مل دلاؤن ناہ وچوڑی ہے
 کوئی کم غریب داکرو صناع سکون ہون غلی ہو رہی ہے
 بھلا کر دیاں مل نول کسے قصہ دور دراز نہ چوڑی ہے

زمین نال ماری فیہ انسان جین جنانوں چاہی مری گہوڑی
 جہڑا اس کی ڈگی ان دھڑی جیواں جدا چاہ تھری نے
 دہرون ہونہ کی دسان پانی بریاں چلیاں تھیلیاں او
 پانی دودھ وچوں کہ دھین چارہ دن چیکم پوڈ تیلیاں او
 نہیں ٹن ہن نہتین ہنور عاشق تھیاں نہ جی ہیلیاں او
 چھیاں گدوہ وچوں پروان کتیا جاسد بڈیاں نہ سلیاں او
 نو ماہتہ بوخرا میری چوستہ جگن نال سلیاں نے
 دن چار بنا سو کا مند نال اناتہ دی لہر گداریاں نے
 جہڑی غصے خانی چھیاں نہ سب جیوتوں چاؤ تیاں
 بہت غضب کرو دہ بات آہی سہا جیوت چار یاں نے
 گور وکھا سونہاں پروان کتیا زدن سہیاں نے باڑی او
 گھنا کپڑاں کتیا حسن باؤلی چاؤ جاریاں نے
 لیز لالہ کی گور وئی پیار دتا انگ لابیوت سوریاں نے
 بالنا تہ دی ساہمنی سد وید و جو گدین نوں لہیاں لیاں او
 کن باؤکی جیاں کی حوص حشر لک پلو جیون دیکھا لیاں او
 سوہ رنگ نامہ سن داہری پامند ران چاؤ لیاں او
 ہتہ کبریٰ عمر نامہ سننگی اسم الکبہ دچا ککھیاں لیاں او
 دیہ سکھیاں بدی یاد والی راہ دس جو گور وئی لہیاں او
 ساوا آتا جانی پرستہ یون مہوڑی جگ کسائی جے
 اتی وید نامہ سنئی یاد لیسئی گور و جگ دسی ہتہ لہیاں او
 سنگ پاموڑی کبریٰ تھلکی پہلے رہا نام لہیاں او

مانو پجہ گوی نہ ہو کہ مراد ستون نہ و چوڑی نے
 وارشاد یتیم دی عزت کرئی نہیں عاجزانہ کوئی ہستی نے
 مینوں ترس آئی و گیدہ دہر تیرا گھان چپان بہت سیلیان او
 گور و گھیا مند راج جب لیا و چہ دہر و گولان او پھسیان او
 وارشاد وراثتہ فی حکم کیتا کہ گھیاں نیلیان سیلیان او
 سب توں گد شہ جاپوین تیر بہتہ و اج گوراندی شتر کیدیاں
 چہی جیتی و تھی او تارانی و چہ اچھا ندی چہ سیلیان
 غصہ نال و گھر کی گل سادھی دھڑ دی گھو و توں چاسو ریاں
 انہوں ہو یا جناب تین جوگ بخش آوچہ اہ بات واریوئے
 دھور اوراندی گل ہے بہت و کھی جان بھکی مہی مساریاؤ
 گہت و کی صم کم ہوئی کافی گل نہ سوڑ کی ساریا نے
 یسا شتر گور و دی بہتہ دما جوگی کرن و نیت چادہ ریاں
 وارشاد ہن کم دھچا پشی لکھہ ویریاں و پھکی ماریاں
 روہو ہو و گھوہ ملی ہوئی تی سب کوڑ مسید نام کا لیا سو
 جی پوڑ تانے باب مہر کروی جاچہ دووہ پوڑ کی پالیسا
 خبر ان کھیا نوچہ کیتا گیان انجھا جو گیر مساز و کھیا لیا
 وارشاد میان شیار و گھون جٹ فیڑ مہنیکہ کا لیا سو
 سب تیار کے فکر اندیشہ تی نوں راہ گوراند گوران توں ہی
 لکھہ پر سنی جہر فی نظر آوی اہتی لون نہ وولانی ہے
 تہا دھو کی جا بہوت ملی نے کورت لک و تابی ہے
 لکھ لکھہ جکا کی جاوڑی لپ جانے یاد و جاسی جی

سبکی دوار وستی جوگی بیکہ نامگی دی دعا اسیتل ائی ہے
 بڑی نون جاکر کونچو چوٹے ہین مثال کر پائی ہے
 رانجی گپیا مگر نہ پو و میری کدی قہر ہی لگ ہٹائی ہے
 پہلوں چپیانوں چاہیز کرسی بچپوں جو کدی تبتائی ہے
 کرتوت جی ایو جی سب تیری سندی ہنگلی لائی ہے
 گپیا تہہ رانجیسا سبجہ بانی سر جاکلی جوگ پھر ورنیوں
 اسین کہہ اود نہ جہو پتہ بولان چار لیا و ناجی اپنی کوٹریوں
 جتی ستی نمانیاں مہر مہی رکھیں تبت ایس لگا ورنیوں
 رکھہ صدق لقین نہ مارئی اولاین لاج نہ ایس لنگہ ورنیوں
 ثابت مہر لنگوٹری سنی تہا کاہ جہکڑا جہاہ او جارد ایز
 اس چوٹوں تہی نے سوہ لیانت فقر و نام چار ویز
 جیو ماکی ہن جی ہووی میر ایدی معاملہ کاسنوں مار ویز
 جی مین جابذا کن تون پار وینی ایہ سندر ان اس سار ویز
 جی مین جابذا عشقتیں سب کر مانی تری ملہ تے دیا نہ مار ویز
 کہار ذق حلال تے سچو لوہن جہڈ دین باریاں جی پان ویز
 آچہڈ چالی گوار پئی دلے چنی پار کی کیتیاں مودیاں ویز
 جو رانگان جوتری لاہ دتی جہر پان لیاں پھنیاں ویز
 چہر سب پان خاک ہو جان کر نال جگت می زور پان ویز
 تیری عاجزی جو منظر کیتی تانین سندان گنہ چہر پان ویز
 ناہر چو بندیاں مرن کہہ اود کہاسا تون ٹنہ دھڑی ویز
 جہر اچ منظر نہ کری کوئی اینیوں لکھی جا وگوٹے نے

اسی بہات سون گردی ہیکہ لکھی ست لنگہ گپیا نون
 وارنشاہ یقیندی گل چلی سہو حقوق چادہر ائی ہے
 گوروت تیری اسان نہیں ہی گل لکھی چانکھا کچی ہے
 اگور جو سنان دس چہڈ وگہری گہری نہ گور واکائی ہے
 وارنشاہ شاگردتی چڈی نون کائی پہلی سبت لکھا کچی ہے
 اکہڈ و جاکلی کر وچو میل لیا و نہ مگری روٹریوں
 بڑی بان برابر جانی مین تے بہین برابر چوٹری نون
 اسین بڑی نون تے جانی بان تے بہین برابر چوٹریوں
 وارنشاہ میان لیکو پتہری کائی وودہ دور کین اس بوٹریوں
 ایس شہتین چہرے ہی میری بڑی پانی کاسنوں پار ویز
 ہو کر مہی فقر ہوونی داک رکھناں غم یار دین
 سر وڈ کر کیوں کن پان جتیاں کہہ نکار لون بار ویز
 جی مست او جارد وچہ جابہڈ اسین لاندیاں کاسنوں پار ویز
 اکی کن سوار دی فر میری نہیں گہٹو دہلوت سر کار ویز
 نوہ کرین تقصیر معاف تیری جہر پان پھنیاں صفائے گپیاں ویز
 چہر چہڈ سا دھما سانیان خیریا پاریاں پان ویز
 دھوٹا کالی لکان ت لیاں جہر پان چائیاں کیتیاں گپیاں ویز
 رلیو جہتین بوٹریا کم چوری کوئی چرچان نامیوں پان ویز
 وارنشاہ نہ عاوان جابذانی بیانون کیتی پوریاں ویز
 اسین جت بان پان کونالی اسان کچکڑی نہ پروٹکی
 اسین ملے تے ان غور ہوئی ساہون ہین ہونی بڑی ویز

سہا ہوں کہیری لادہ جا سہا ہوا اساتفتون ڈگرچی دھونے
 ہر کس نہ نون تسان چانچ کیتا اسان ہونہ گدی گدی ہونہ دھونے
 چہد چوہان باریان و فاجتا بہت و کہیان فیر مانی
 جوگی مال نصیر تانی ہادی جین ہونہ دی ملک کیر کیتے
 چہد ترمیتادی جہاک ہو جوگی فرمان ہانگی میریان نے
 سانون جوگی بچہ تہ و گنی سی حدون ہر پشال محبوب کیتے
 دل ہر وی الی عمر جالی اسان ہونہ چہدنی غلب کیتی
 ہو یا رزق او دہستان گل بے پایان ہونہ دی جاسکوتے
 پیا وخت تا جوگ وچہ آن پہا ہتی ایہ واعدہ آن طلب کیتے
 ایہ عشق ملی پیر ہونون تہو ہتی عشقنی ہونوب کیتی
 عشق و ہطی شاہ سکندری نے فتح شہر شمال جنوب کیتی
 ہر وین گور و جگتہ تہا میں جہ جستی کرم کرین پارنگدے
 ماتہ سہیا نہیں جنال چہد و الگا ایون تیر خدگدے
 رہنجا ماتہ کی ایہ عرض کرد اسان خد و مان نگرنگدے
 چوہان طبع کانی نے تہا تہا میں کیتا بڑا اوپان توہنگدے
 آسمان زمین و اتون ارث تیرا بڑا پساڑانگ دای
 سب چہد برمایان نہ تقوی لاہ اسر ساکے الگدے
 ایسا عشقنی مار خوار کیتا سر و گیسو لنگ پتنگ داسے
 تین و ب غریب نواز حسب سوال فتان اوس منگدے
 اکہین بیت مرقد وچہ ہونا ہر طرف دہیان کرنگدے
 کیسکون حکم ہی کہو لکی کہو ہلی رہنجا ہو جوگی ہرنگدے

زمانہ کالین میں چپ کرئی ایڈی مہری پر کرس ہوونے
 وارشاہ کہی انت آخرت نون کی چوونی نے سنی ہوونے
 جوگ جاننا سد و انکھانی ایس جوگ چہد بہت ہونان نے
 توہ کیری ہر ناما ونگن چہد ہنگ زیل نہ بخریان نے
 وارشاہ ایہ بیت فقیر ہونانہین ہونان گدی ہونان ہریان نے
 چہد دیس شریک فیروزون اسان شردی طور محبوب کیتی
 ہر چہد پشال میں سنان اسان و ماتنی نشی مرغوب کیتے
 دیہان کشد دتی آئی بری ساعت مال کثیر مایدی فرس کیتے
 عشق مال فرزند عزیز بیت نرہ در دزدی ایہ یقوب کیتے
 دیہی اپنی سارگی خاک کیتی اس عشقنی چاغورب کیتی
 ایس لعل نہ بخری محبوب دینی وارشاہ ہوری مجذوب کیتے
 مینون ہیر دوسا نون طلب ایہا ہیر ہیر جیوننگدے
 ماتہ کرشناں ہر پوت ملیا تاشی لالگی سوننگدے
 ماتہا واکوون جین ددی دیواتون ہونان توہنگدے
 درگاہ لاو بالی حق والی دہتی آدمی بول نہنگدے
 رہنجا بیت فقیر ہونان پشالاہ اسر نام نے منگدے
 مار ہیر دایان نہیا نی خوار کیتا لگا جگر وچہ تیر خدگدے
 کن پارنیا کی میں دہری پی ہی نوارا ہنگ دای
 جوگی ہوگی دیس تیگ لیا رزق دور ہی کوہنگدے
 ماتہ میت اکہین درگاہ اندر مالی عرض کردانی منگدے
 ہو یا حکم درگاہ تہین ہر بخشی ہیر لاو مانا اسان منگدے

را بجهانم جوگی نوی و اوردی میر کیتی سی چاک غامیاندا
جوگی بوتیار جان اوته نریا یا پند بر پند پندو تر اسنے
کین مندان سینون ناچین ایدی تیریه بین لنگور
ست جهم کی سینان اته پوری کدی واهیانا بیون تیر
بیر ناته بی بزاگور دیوسا دایلی اوسکا پوجنی جوتانی
اسین فخران طاهران ملک لی کوندا بغل تیر تیرنگ گور
دایا بیون سدا کیر تیر اچلیا میند جواوند اوته اوسنے
ایون خوشی موداوند اکیر تیران فون جوتانی اوندی
چی کیر پی بیاسوئی ذکاوند ابهنگ است چا بی پی
ایون سر کداوند اکیر تیران فون جوتانی دوز دی
را بجهانم بیس واکلی جوگیاندا اوته بیر دی سینون وند
مال چادی جوگی اوته نریا جوتان میند بیر دایاوند
حدون زکیوردی جوه جادیا بیستان چار دایال وچو
چین چوتی چلی دی چپ دانگون گچی دین دیدی
تین کیر پی دیکه فیرا تین سخن دسکبان کول زور و
باران برین بی بی امان کس پر دین والیانندی کل تار و
پالی اکینیا فقره جوه بیرون فقره سوی جوه بیرون ماردی
یج نام الله دانی فقره جوه بیرون بیسار بیسار و
ساری ملکون و داخو و پالی جهری پالیان بیسار و
نوتان چاک سیالان نام دهمید وچو پوله بخار دی
تیرا نهنا بیسار لیان خبر عام سی وچه بیسار دی جی

چو

را بجهانم

چو

ایون

چو

وارشاه میان بذاویدر کجهانم واری سبب نیاندا
جهری پند وچه اوتی ان لوک پچن میان جوگیر لار چو
کوی جوگیانندی نین دول اسدی بیرون وکون وکون
دو کیر پچن ناته بی نام میر امین دهنر وند اچو تر
جو کوی اسد نیال دم ماردی ایس ملکون چایلیا اتر
وارشاه جهری اگری خوشی سالون دوده پند نیال
کیر کیر پی رب یا وکی چر بیاسا کیر نیانندی جی کیر
نشد مال چولار دست جوگی جوتانی جوتانی
پیر اسناس جوتانی چلی اته رکده لکوردی میند
وارشاه وریا جوه کیر نیانندی ساین مانی رنجیدی
بهنگانیر جوتانی دوز دایاوند جوتانی اوندی
دیس کیر نیانندی رنجیا جادیا وارشاه عیال ملاوند
تیری اکی جوتانی وکیر جوتانی مین مین مین مین
چو ریا تیرنگ نه دین گوتی کتون چین ایه اومی ماردی
مین گنایا چلی کیر نیانندی مین منجی سید پون دی
وارشاه میان چاری چک بیوندی مین فخران کون دایا
بی فقره فیقینا جوه بیون جوه بیون دهرم میان فون
تیر کیر ناته جی کیر تینون اسین دول تیر چار دی
نوحه جوتانی وچه پالیانک دسوان حصه بی چسیند
مین چو کیر نیان حدون چار دایان بازا اسین وچه
کجهانم بیون ارشاهی کیر پی جوتانی جوه بیون ماردی

چو

را بجهانم

چو

ایون

چو

پس کہ پنداری دزد خرم بودی جانخت ہزارین دہی
 مارچور کشتی بدگودی ملک گور عذاب تہار دی جی
 سوخت ہو دی خبر کسیر مینون اسی وقت تیری جان بار
 فقر اکہد پالیا تہر کیتو ایدہ جو بوندہ و ابول کیون بولیونی
 ایدہ چار نام سمنبہ اند اکہبا عمل شیطا ند اتو لیوے
 اسین فقر اقد دی نانگ لی اسنانا کی کو لہ گویانی
 کبیری یگی زور برزور متیتون روند اپہر ماین جو ہر چا
 تیرا سب احوال معلوم کیتا چلیا جاہ مری تہر بولیوے
 اوسنی چاکا سواہ ملی موندی جوگی ہوگی نظر ہوا پیشون
 کبیری مایگی مودہ یار تیری ساری ہر دی ہیک لوہا
 سنگ چہٹی نہیں جی جان ہو دی کو دتیاں چہ چہٹو
 ہن کی بچپنا سو رکھا اوجہ دون ریتی مون منا پیشون
 سرودہ تیری کرن چاہیری جو لیری کبیر مینون جان پیشون
 رنجنا اکہد مالک ہزار مینون ایہ ہویا ہی بہت قصور متیتون
 اپنی آپ تون مینا میں عقلو الار بیا عقد شوری دور متیتون
 فقر اکہد پالیا سنی متیتون دستان جو دی بد بیر مینان
 اسان سہیان کبیر انال دہن ہیکہ کبلی ہی دہر سار
 نام ہر نایدی سانون دن آدی رہنیا کو کچ کبیری سار
 جتا چاک بنائیں تون جو گیانن ایہا جوادی شان چیریا
 ہر جوہر مینا لنی ہر پرچی جوگی بخشے ایہ تقصیر مینان
 شکل چاکری سگی سی تیری کمریان جی ہون سر سار

سن جاہ کبیری مینان لاد کرنی پیادہ بنہ لیجان سرکار
 اکہی لک میری تر جاہ بچیان کبیری جڑہ گھوٹی تون
 وارشاہ چون گور وچہ ہر لکھن گز انال عاصی گنیا
 دنا کھیر کے ذکر اکہرین دین ایدہ جہولہ پراہ کبیر کون
 پیشان چار کی تہت ان جوہر ماین کیون غضب تہرے
 دہی چہٹی گویان چار پون ہو یون جو گیر لیتون
 سچ سچ بچیان سب جاہ جتا کبیا کورڈ اکہو لہا گھوٹو
 وارشاہ ایہ عمر نت کریں مناع شکر وچہ پاز کیون گھوٹو
 پیر سید ایدہ شہد بچیا موحان نامی کن پراہ پیشون
 تیری پیشان ویاہ یگی کبیری اہری پراہ پوچھو
 جہون پوٹی وادہ لگدی پوسی اہر دی اشد تون جان
 اک عمل کیتو غافلہ ایون کبیا عمر و بجا پیشون
 وارشاہ تراقدی ہتا نوبان مین ہن سچہ زہر تون کبیا
 ایدہ جہولہ پراہ تون بونائیں لیکہا سنگسی روز نشون
 وارشاہ تون انہائیں جو گیانن سر ہر ہی متیتون
 ست جنم کے میں فقیر جوگی ہنن نال جانہی بہر مینان
 بہلا چاہیں جتا کبیر چاک سانون میں فقر ہون ظاہر سار
 جتی سنی تان ہاتھ دی جو گپو سی ست چکر جنم فقیر سار
 تہر تہر کبیری غصہ دینا کی اکہین رودہ پیشا کبیر مینان
 تسین پراہ سندن ہون ہونلی ہل گنا چہٹو ہنن پراہ مینان
 وارشاہ دی عمن خباب اندن مونا میں گون و لکھنا

پالی عرض کیے ہتھ مٹکی جو نہیں ستر تھمتان سار یا ندی
 ایہ پریم پیار اچو میانی من سنت سن وچہ خمار یا ندی سے
 جدون دیاہ ہو یا ندون دہر مٹکی ڈولی چاٹر مانی ناگور یا ندی
 مومان لوگر اندیان لاڈ دیا ندی ترہ عشق کواریا ندی سے
 کہیں دیان ساہوکر نہ کھڑاں دل چھکان ہتھ بچا رہا ندی
 مستوق ساری جدا ہوں کیوں عاشق ہوں بھون بھون بھون
 کتیاں چورانی تھنمان پارا دوا لگدی نہیں مٹا رہا ندی
 گندھی ن بڑی مہی بنی حاجن پیکر پوجل کی سا یا ندی
 پرمان جاہ جساما چہ بھنگی نہیں چہ نہی یار کواریا ندی
 تیس جھلکی کھٹ عیال ہوندی تھنمان حکیم دستور ہی ہے
 لونا بٹم پتہ دیا صورت تہ سبز ہوشیاں نکلور ہی ہے
 چل شینہ ڈانگون گچہ مینہ ڈانگون جہون دھارن بھوچر
 دیتان ہر فقیر لاچار ہوا گوین میر داسو کہ حضور ہی ہے
 شاہ علی نے سپر چھپا یا سی پردہ پوش وچہ فقر شہور ہے
 عیالی کھی مرو وچیا بھور بابائون پکڑ پکھنٹی فون مٹکیا
 عیالی اکھنٹون جالکار یا رہنجا اوہہ چھپا دی مٹکیا
 ماری خفدی توت اوہہ تھار بھنی نرنون جالکار یا
 پتر ونگ مین تے وہ پیا رہنجا نال چہ وہ پتر پار یا ندی
 عیالی سچیا ایہی فقر ثابت کرات مینا لہ پور ہی ہے
 ہتھ جوڑ عیالی بنی پیر گپتی تیری کھنڈا نو ضرور ہی ہے
 رہنجا کہنیا عیالی نون مٹکیا بیانی بہت تھیں پٹنجا

بہنیا بیانی وچہ بھجای جتی مٹکیاں مٹکیدی نال پٹنجا
 دامن و بھلی تے پھری گر لگی ہانچہ کھن کے نال کواریا ندی
 دھارن کہنا گرانہ یان جھوکان لٹیا ندیان خرو یا ندی کواریا
 جی ویاہ دنی مینون ڈھنڈھون بھجکھنی ٹونک پٹا رہا ندی
 رہنجا ونگ ایمان شتر یا ندی انت فرواہی ونگ بھجیا رہا ندی
 دھنڈھنیاں ایمان ونگ بیکر تان چھکھن ہین چار یا ندی
 نال کرن فٹھن جھان بھگن فٹھن پیکھن ہین چھپا رہا ندی
 بڈا ہونگی چوریت وڈا دل پیر دالی نال دھار یا ندی
 کار گیری ہو قوت کر میناں ڈاکٹ مٹکی دل مین پٹا چھپا رہا ندی
 باز بھور بھلاوہ ونگ کا لوشا مین شنی نال کتور ہی ہے
 پنجہ باز چھی لک ونگ چیتی ہو بھجیا وچیان مرک دوس ہے
 کسی نال نہ کہو نہایت بھانی جو کچہ لکھو نہایت ہی ہے
 پردیس وچہ کم اپنا میرا میر لئی اکے سر دور ہی ہے
 دارشاہ مین بے ہی بہت اکھن گے سجدہ فقر فقور ہی ہے
 گلنال سیاروی کرن لکھارون بھید انون اوہہ گچیا رہا ندی
 دارشاہ عیال سہا لیا نی ست بھلی تے بھید اک پٹکیا
 گھر کی وٹ بھیدار کھڑا ہو یا رہنجا کھیر کھچکی ماریا ندی
 دارشاہ عیال دی کول لیا یا دیکھہ قدران قون بھیا رہا ندی
 صادق عشقہ وچہ ہاک ہو یا کیتا دھنہ کچہ حضور ہی ہے
 وارث ہکی اکھڑا جا رہا جو کچہ بولیسو سب نکلور ہی ہے
 بہت دتا مرد اکم ناہن مرد کو جو دیکھہ دم گھٹ جا

ہرگز بہت ہی کسی نامہ دینی ہمارے تہی بہانوں بہت جا
 بہت دنا کسی دایہ نامہ بہانوں بچکی لوک کہنے
 مار عاشقاندی لہجہ لہجائی یاری لکھی کہن لہجائی سے
 انت کہن بیان و یاد لہجائی ہی یاری اوسدینا لکھی سے
 اکی ہیری مار کدانی سی را کے اپنی جان گوانی سے
 اکسین بچکی مرد ہن چپ کردی بہانوں چہر ہی جگر اکت
 تو داکہیر ناندی بوی اویامی انسان چاکشانی نو چٹ
 عیالی اکہیر ان لہجہ مہر کہہ سید ساک ساور گدی
 لاکت رہی نہ چو دیوچہ لکی ایہ عشق الزہرا لکھی
 اسان و سنان چہر یاد چہر نڈان کہادی قسم خدا جگر
 لیکے نہ ہر نون چہر جاہ چاکسید ساک ساور لکھی
 مردی اجہ ہیری پانی باجہ دہر عاشق ڈہری اجہ رہے
 بہر ان پندیان مرد ہنادیندی چہر عاشقاندی مرد
 رانچہ لکھی عیالی قسم کہادی مگر کہیر ناندی اچا دیانے
 اکی پند دی کہوہی نہر ان پانوریاں ال باجہ نہر خیا
 ہر نام ہی زکیر کہیر ناندی کسی بہاک بہری چا دیانے
 خوشی عیش نے او مقام کہتا غم فکر اندیشہ انیائے
 او نام مرد رہی بہت سید احسن نے حق بد پند کہنے
 اوہتی خوب لباس بنا کھی جوگی تیار ہوگی ہونہر
 کدی لی ہولان کدی جہولہ کدی روپیا کدی سنا
 بہر مندی کو زبان مگر جو گریڈی خیر منکد کہہ ان

گل چو دیوچہ ہی رہی خفیہ کانک ونگ پچال شجائی
 وار شاہ نہ بہت صندوق کچلے بہانوں جاہد اجڈا جاک
 اکی یاری سول نہ لکھی سی اکی ہیری مار کدانی سے
 منک لکھی ویاہ کی چوہر انون مر جاہ وایک لکھی سے
 وار شاہی منک لکھی کہیری دہری ہر پید پوچہ دانی
 دینا نہیں بہت وچہ کہیر ناندی مگر زہر ہو کہہ نہر جاک
 ہتی چور گوہر تین چٹ جاہد ایہا کون جو قہر چہر
 اسان رانچہ سیکے گل کیتے جاہ ویکہے داؤچی لکھی
 جاہ ویکہے عشوقدی من خون منون نت ولانہر جگر
 سمان یار دانی گہا باہر والا چہر چور دانی داؤ لکھی
 وارث کن باپی ہمین چار سو یون چہر تیک مان جگر
 لکھی ہرین دل سل ان یار انون سول نہر جگر
 دا چور تی یار داکا سوت نہیں سدی منہ چو جگر
 یار وکون سردار گران کہہ انی لوک کد وکسان نہر
 یار ہر دایہ انون تان چوگی کسی بہیائی نہیں سہائی
 پانی پوہندہ چہانوں کہوت کوشن پند ونام کہہ نہر
 اری کون مرد رہی بہت کہنے سخی شوم کہیا نام نہر
 باغبان رانچہ ہر گہا جہر نام جہنیاں نہر
 سنگین کہیری نہ تیار ہو یا لک چا فیرے کسٹیا
 وار شاہ کسان جو رہتی منہ اور وی نہر لکھی
 آج گویا کہیا ایہیں دہر پچہن گہر و جہدہ دایہ ناندی

اوہی جوں مستان کین تھان عن سنو کن پان پان
 مار عاشقادی چاکرن پیری مین کبری لوک کد یاد
 ایس جو میندی بخاریا نون ملی آن سوداگر یاد
 جوگی دیکھ کے آن چو گرد بہان چپی پیرن وچ نال پنا
 آن گرد ہویان مہیا وچہ جیولی بادشاہ جیون چو ملایا
 مائی تندو گہرین زبا کھنا جوگی مست کھلاک وڈیا
 کسے نال قدرت بہن چلی تہن کوین ٹیل سہلا وری آوڈیا
 ہر وقت گہرا کری ورد و سد اک رہا نام لے آوڈیا
 وارث کم سوئی جیہر اک سہی میدان اوسد اچھیا آوڈیا

گوریاں دیکھکی اوسدی طحساری گہرین پان پان
 بہنیں لولد ابرازان وچون بہانویں مہیا نامیون پان
 ارڈا وڈا وڈا جلائیادی جاناوٹک اریان مہیا پان
 خونی کھیاں نشہ وینال چہ پان مینان کپون سان چہ پان
 کدی کھک وچاکی گہرا ووی کدی سکی آوگہو کایان
 نشی ماجہ ہویان مہیا مینان مہیا مہیا مہیا
 آکوئی آوڈا کسے نال مہیا مہیا مہیا مہیا
 آوڈا مہیا گورینی آوڈا مہیا مہیا مہیا
 کدی مہیا کدی مہیا مہیا مہیا مہیا مہیا
 گہرا مہیا مہیا مہیا مہیا مہیا مہیا
 پیری مہیا مہیا مہیا مہیا مہیا مہیا
 پیری کسی مہیا مہیا مہیا مہیا مہیا مہیا

یونین نظر سر داوچہ کبیر مازی ہستی چمکد انور سوڈا نے
 دند نال بکار دایس سالیان کوئی موافق یاد و بخایانی
 حسن بصری جو انکی عشق اندر تن خاکد بوجہ رلایا نے
 گور و نامتہ داوسنی نام لکی پند و دیان دا وجایا نے
 سستے دیکھد جو انکی عشق اندر لاپہر مندوی یاد و بخایانی
 پیری دیکھد و ہونبان چیل کوربان من کستی ماہ بہر پائیے
 کای جنگسیا لاند اکھدی کائی کسی ہزار یون آئیے
 کای اکھدی کیدی عشق بھی بندے لاہکی مند پائیے
 کای اکھدی ایہ تان نہیں جوگی سر و اسلی کن پڑ پائیے
 ہستی ہی ایہ کل نہ کروا دیو میان سندیان من مرگئی جوئے
 گئی شتر تے عقل ڈبے میر بد و کلمہ کجوری ہی جیئے
 اودا د و کبار و دنا جڈن سنیاں شہنشاہی میں بہر گئی جیئے
 کوین دیکھی اوس ستار یون جدی ہم ترختہ ہی جیئے
 اک پوست و ہوزہ تی ہنگ پیکے موت و سنی کوین طلحہ جوئے
 مارا ہستی اوہی گل شکی میں تے ٹکڑا بوز ہو گئی جیئے
 نہیں بدی غضب تہین لگور دی ہستی لیکھدی کلمہ ہی جیئے
 جیند اویر فرقت ہو پابین اوسدی جیوندی ہی جیئے
 اوہ تان دوزخی ایسکو عمر ساری جوگی یار ہو یا مر گئی جیئے
 رب چہرہ نہ کری جی بودی رنجنا تانین جوڈی ہون سنو
 اگی گ فرقدی سارشی شری بلینون مرگئون مہاسو
 ہو یا چاک بندے ملی خاک رنجی لاہنگ مرگئون سنو

گل سہلیان تے محراب ہستی بابا فقر دا خوب سہایا نے
 ابرہیم ادہم جیون جوگ اندر کل مال تے ملک سہایا نے
 لوبھی و سدانی کسی چیز دانی سانگ جو گیا مذہب آج
 جشی ونگ ہوان ہی خوبصورت گوپی جیند جوگ لکھایا نے
 کوئی اکھیدی رہیہر تہری راجہ حکم تیاگ کئے کیا نے
 کای اکھدی حسد پور پیر و تابین اوسنی کن پڑ پائیے
 کائی اکھدی پریدی چاٹ لکی ماہین آو سیناں پائیے
 کبیر تخت ہزارید لایہ جگی بابا تہ تون جوگے کیا نے
 دارلشہاد ایہ فقر تان نہیں غالی کسی کاریندی آویا نے
 تسان ایہ جدو کنی گل کیتے کہلی تے ہی من بہر گئی جیئے
 کیلون کن پڑا کی چونداں گلان سندیان من جند گئی جیئے
 سبھو داماں جو لیندیان ہو جند سندیان من ٹکھ گئی جیئے
 دیکھان کبیری دیکھ لایہ جوگی ہون کن پاری گئی جیئے
 جد داماں باپ بہن بیگ کون کریگا اوسدی سہی جیئے
 بہانین بیکرا راہ وچہ رہی ہنا کسی خبر نہ اوسدی جیئے
 جسد چند پتر سواہ لاہ میٹھا دمار داماں سہلی جیئے
 جسدی ہوہنی مادی کن پڑا تان شرمی ہو گئی جیئے
 دارلشہاد پیری دو کہانناں ہو دنا اعلیٰ مرگئون ہو گئی جیئے
 مانی گئی تالی کن پڑی اکھ عشق ہستین نغم کی کہیا سو
 میر بویطی موکھ پیری کردا لونا جینن ناں چیا سو
 کل وچ چوری چوری میر دود گھرا نیر داجا اوسیا سو

گلہار ناروہی دلون آہ ماری ابھی ہو جوگی مینون مہیا ہو
 کھلیں لاکھی کوین لیا ووسون ران بھئی کھری تہا نو دے
 کہہ لاکھی دیس وچہ پھری ہونڈ اتی بھیا سنگے کھا وڈے
 ویکہاں مچینون رہینون بیٹ وٹون وی ویا ڈاکی جہا
 کس طرف یا کہنی جا ونا سو کی نام سو باپ داتی مانو دے
 پانی ہیر دیاں پنج مہار کوریاں دیکھ جو گزینون کہو مارے
 جہناں دس دیکھ اکوئی کیتا کن تہنا ندی کسون پڑے
 ہیر کھیر مانال پیار ڈاٹا اوہون آگہ کو ال ساڑیا نے
 ہشہن ہرے چھیاں ہو پچھن اوہون ہنگ تی جا چاہے
 چنچر ماریاں کو کیاں کن اپنی ماہا ہشی ریک آیا
 لنگن پونچیاں لاہ کی دیدہ نوبان فلک سکھنیاں کر کہو ریا
 نالی کرن گھان نالی سہیا صورت دیکھہ فقیر مر مارے
 لیں جو گزینون آیان دہندہ چلو گل بنا سواری نے
 بڈی ہر سوئی اس دینے وہری ہیری نوں چلو تاری
 سید کتب دی ہیں ایت چلی نگر جاگو سیکہ جہا رہی نے
 رسم جگدی کر دیت سائیں سادیاں صورتان طرف مہیاں
 وہر اہر دچلو کہہ لیا تی فدہ ہیری طرف مہیاں کچو
 سہجہ ہنگی ہتہ کہہ نیک مہی جوگی عرض ساوڑی ان بچے
 چلو کچھی گہراں سردیاں نون جی صاحبو گمان کچے
 ہمین بڈی فقیرست پٹری ان رسم جگدی مہین جانی نا
 بگیا اور مرگ تے شینہ چتی ہیں تہنا ندیا صورتان جانی نا

فہم کیکر دیکھ دازنیا

کونی ران دھنڈان ہرے

دھنڈان ہرے

کندوی ناناں کھنڈاں

کندوی ناناں کھنڈاں

ورفشاہ ایس عتدی وچہ وچون جہا جال کے کہنیا واپس
 کون گورتی کس نے کن پاری جیلا کسہ اوہند اوہندے
 ویکہاں کھری دیس داچو دہری اتی واند اکون سدا وڈے
 پھری ترخندہ وچہ خوار ہونڈا وچہ دھران پھریان پا وڈے
 ورفشاہ پراہنویہ کاسد کوی اوسد لانت پا وڈے
 موحان مینان جہان کوٹریا مینان ایہ تہنا ذحال وچا رہا
 ایہ جان داکشی چاک لدہا اڑوسکے ایسٹون جہا ریا نے
 پہلے نال پیار دی جو گزینون کول سبہا لگی ماریا نے
 سہکان کہو لگی بھکان رینونی جگہ مورایت تی ڈارے
 کرن گھان تے انکی شوکیا نئی ہک جو گدینال سواریا نے
 سونی ہنگ محبوبت واکون انہون لاکھی چنگ چاریا
 ورفشاہ میان ایون ہیا کی تے انجان لگو ہر مارے
 سبہ بونیاں جاننا جگدی گزینون سائیں سواریاں
 سنگ نگر ایت ہی جی کہنا با مان خقدیاں چا وڈا رہے
 ورفشاہ تیں گہون کہنا آیان نال چا وڈاں لہو گھمراہے
 جو ہر دی دھرنیوں کر وپہر استی موہنی تے نظر ان کچے
 سندھ ہی عاجزی رب تائیں اوپر بندگی ماہ گمان کچھی
 نال کرن عھناں سکرانڈیا نئی نال کہن دیدہ ان دھجی
 ورفشاہ میان نہیں کر واکر دھون جہا نول مہیاں کچھی
 کندول دجا وچہ کھالی تے بن باس لیکو موحان پانی نا
 تیں سندران مہنیاں جو بصورت مہین بونیاں بائیاں جانر نا

پیرچ نہ تار جہاں او دیاں پہلی قنوں نے مان
 لوک چہاں ہی ہنگ شرمان توں اسی ہی غر و چہاں
 یہ بھون ہور آریاں مہار کو ریاں بچھا دیکھ کے سوچا اہالت ہوا
 اتنی اوکھاں بچھی ہر ہون دہیا نہ کہہ جوں است ہون
 ستیو کو ہونی ست است جملی جہیزا بدول دہیاں ہے
 سونی و تری ہی توں خاک کر کے زن خاکوہ فردی ان ہے
 جنہاں ہنگ پتی ہوا لاہیشی اوہناں ہونڈی کہی کاہے
 اوہی بچھی کھری دیسے اتنی ایسے کون کان ہی سنے
 سنی جو گیا گھر چیل باکیا مینان کہو نیاست دیو نیاست
 وچون مین ہن ہو بہ بہیت دتن کہیں مہیڈا ناں ہانیا تو
 کون ذات فی کاہون جوگ لیا سوچو ہی ہس ستا نیو
 کسی ان پہ بھول ماریاں ہک ساڑیا سوزاں لھنیو
 یہاں دس شتاب ہی چو جاہذا اسی مہیدیاں مر جانیو
 ناں بھیدیاں تے مسکرندیاں نال اکھیاں ایجا نیو
 رنجی اکھیاں خاں پو و میری شینہ سپ فقیرا دیس کہا
 وطن داندیاں تے ذات جوگی ساڈا فقیرا خویش کہا
 دنیا مال بوند ہی سان کہا پتر جوڑا مال میرش کہا
 ساون ناہ اکاوری تہا کہانی کندہ کردہ کہیں سونی مان
 گھر ہندی کسنوں سان جانا سر ہر مایہی اسی سونی مان
 میں جانی مان ہر کون کوئی میں بدی پاکو سنی مان
 سان گورو کر کے قینوں ض کیتے بالنا تہا دین تہا نیار

گورو تہا جہ جوگ بیک ہودی پ تہا ندی میں بھانی
 وارث جہ تے رن شلمان باہن پھینیاں تہا ہون نہ مان
 اکسین ایں مہونی کہہ تے سنگان ناں وکالی گبت ہون
 و ہوی ان کہہ و تیاں دیکھ دینی شریکی و تیاں رتوت ہون
 انہاں ہور انون اسر ابد گہر بارتی مان مان ہی ہے
 سوہنا پیل گلابد امشوق تہا راج پترتی سگر بجان ہے
 جوین اسی مہاریاں نگہیں توین بی ساڈا مان ہے
 وارثا ساون نظر اگیا اپناں ہیر خاصان ہی ہے
 کسین سندھ مان سندھان بھلیا دھری ہی سہر ہون سنا ہے
 کس شینوں کن گس باڈیونی تیرا وطن ہے کون دیو نیاست
 ایس عمر کی واگد ہی قینوں کیوں ہونا میں دیس بکنا ہے
 وچہ تو بچہ پوی وچہ تیری ہو وڈ کر تیرا چکی مانیو
 کرن متان مہیاں میں ہیکر اسی بچہ پکی ہنی راجا نیو
 وارث شاہ گمان پوین مینان دی ہیر دامال خزانہ
 کو بجا ونگ مہیاں دیس چہی سان ذات صفاتی ہے
 جیہر اوطن تے ذات دل دہیاں کردا وینا دہا وہ دیس کہا
 سب خاک در خاک فنا ہونا دہا دشاہ دتہا انون ہے
 جی اپنی دا پر آجاسی کہتے چہند سرتے اسی ہوتی مان
 باجہ ربدی ہو خیال میں اک ہنگ بوزہ ہی کوٹنی مان
 وارثا مینان مہیڈا مال بھانہ روتی ہو کھی سونچنی مان
 قینوں چہیانی کوں لہا لہا کئے کسیر مان تہا جانیان ہون

تاریخ

جواب

چند

نور

امید

چند

چند

سادھی عاجزی تین منید ہو غصہ نال سپاردی تین ہو
جلو واسطی بدی خیال چید و سادی حال تین تین تین
جاو کر و ہر تہی ہو و داغ بہن سال تین تین تین
اسیت پہون بہن جلی تین دینا تہ بہر دینا
باروت ماروت نون کہوہ پایا زہرہ شہر تین تین تین
تساں جیندیناں کر کیتا تین بکران دیناں سنیان
افلاطون تہاں بے مارگی تین بی شریریان بانیاں
بیس بکینا واسطی تیار ہوئی تین تین تین تین تین
اسان لہ پنجایان جوگ چیدی تین تین تین تین تین
بیس بکینا سنگ چلی تین تین تین تین تین تین
جوگی کورماندی بات نہ کوئی تہی اونہاں تین تین تین
جوگی اکہارمان ہو فایار و نفع اینہاں تین تین تین
ہیری جوگیدی عاجزی بہت کیتی لہر کسی دی محل نہ جاوے
جو تہہ موہند دی گل جوگری تہی تیرا جیونین ہر تہہ
پی این بچول تون پنگ اوقی ڈر واکوئی مول لہو
ایس بہت تریف سارہنیاں اوہ کت چوہی لیاوے
بی بی مہنی تین ہزار دیو اسان بدیناں زور کوئے
ہستی لکھیاں کرمانون کون مونی چیری ہو سستی ہو
سب خنیاں نہنیاں چنلیناں تساناں کیساں ہو
کھی مہنی کینون کون دیناں کھا کھی تیر تیر تیر
جنہاں ڈلڑی پاویا ہندی سب کیتی چاہناں ہیری

اسان گھنیا ہندی چلو دھری تین تین تین تین تین
دست شاہ غیب فقیر گپا کوئی ڈھونڈو جان جو تین تین
سہی ہندیاں تہنہ شاہ پریان جین دگشا دیناں تین تین
اسان چپان فقیر انداہیت شکل محرم دازہ سا دیناں تین
چلو کر و گشت دشتیانون تین اصل شہا دیناں تین تین
اسین کسی پردیہ فقیر لگی تین تین تین تین تین
دارشاہ فقیر دیو تازی تین تین تین تین تین
بچون کہوگی ہو تہی اولی تہہ کہوہ و چنگ تین تین
اسین چید چیری جوگ لہ مہنی تین تین تین تین تین
دارشاہ تون اکا کہان لہ مہنی بار کی زمین چیر دیناں
انہاں عاجزی عجزی بہت کیتی جوگی اک نہ جیوتی لایا
دارشاہ کورمان لچار ہو تان جوگی صبا جو تین تین
بی پرواہی اسان معلوم کیتا پیار بدنام دہیا وندے
ڈی پیڑی ساہوری تیری سہر تینون مہر دزات تین
اسان ستان ہندی بہت کیتی لہر کیدی پیرانہ پاوے
دارشاہ ونگون دنی رات تینون ذکر یادی نامہ آوے
دو کی کھاسیاں چار یانون چیری تون ہندی کھی
بدی جگدی سب قبول کیتی رب تہہ نہ اسر ہور کوئے
بہاؤن لکھ لکھ ہیر چینی تان دارشاہ دیناں تین تین
جی بکینون نہ چکینون تون کد سہا عمر دیناں ہیری
کائی دژنا مین تیریناں سادی مذہبول زبان مہال ہیری

اسان سديان ائي گل کيتي هي ونگ تون چري نال
 کسي پدديان هور نون چيري کريو پيري کرکي
 کيسا قهر کيتا انهان لکيا نني بنه کيزيان نون کسي کرکي
 کسي لوتيان سني لاندان موساري جلوجون منون کسي
 رنجبا کپري پکر گدا چرسيانگي دورهي دور و جاودا
 کائي لکهي جو گير انون آيا کوي رو ديان هو ان چر و
 کائي دي گالي داري پير داکائي بولدي جو سني و
 کائي لکهي شنگ او دال پير داسو گچو راکسي گراو
 انا کنگ داکي گهيو ميتا دانه کرا گو دنه پادنه اسے
 کائي لکهي چاک او دال پير داکائي بولدي جو سني و
 او دمي ان او جري پند اندر کائي کوي رنجبه کا و
 بنين چيريد اگيت گانديان گره ارا وچه کوئي پاد
 چل جو گيا اسن دکھا ليا جتي رنجبي چوريان گدا يار
 اک چيدان ست ننگ ننگ اک چيريد لاندان
 جتي رنجبه گدا يار پوندي اش پيشيان لکھ مريان
 سند کوريان روپ کاريان تي دياميان شنگ پيشيان
 او ديان شنگو بوليان پيشيان چيل ستريشيان
 پيشيان چاوران ديان پستو مار ديان نال ستريشيان
 وزيان ستريشيان بزو ديانا مال محشين
 گندميان چپچپينان تي کلاسان ستريشيان
 چپينان سونان سبي کسان قصاينا مال ستريشيان

مال گيو نال مال کرنی این کتي رکيو جو گيدي سال
 سني لکهي سي ربي کلام ستريشيان بوزيان مين جز کري
 ميري جان عذاب تين تون چري اي و گره و نين
 وارث عشر تين سيري هو جاودا جودن لا و زار سب کري
 کوي دي ميدا کوي پاکر کوي تهايان پرس بيا و
 کائي جو رکي تهر تي کري منت سانون اسرا فقر و
 کائي لکهي ست ديوار کائي چور چورينا دند
 کري پيري سني لاندان کوکان شني مار دالو کرا و
 کسي نال زدا کسي نال ستريشيان گيتي ننگ کا و
 وارثا رنجبه چند چرسيان گره سبار کان بيا و
 بنين کلکري پوندي ستريشيان ستريشيان کرا و
 وارثا چيد چلي اتي گري سبي طبع فقير دي او دمي
 سبي جو گيون ا دکھا ليا جتي سونيان چوريل پاد
 اک باران نال گنه بار اک چيل تي منل پنديان
 کتريشيان ستريشيان ترکيشيان ستريشيان
 لوريان لنگ ساريان ستريشيان ستريشيان
 ستريشيان چکي داريان ستريشيان ستريشيان
 ستريشيان ستريشيان ستريشيان ستريشيان
 راولان ستريشيان ستريشيان ستريشيان
 چکران ستريشيان ستريشيان ستريشيان
 بازگريان ستريشيان ستريشيان ستريشيان

[illegible]

سندھان تھے خرم نئی دال گر نیان نال دھیشیا نئی
 بالیکان گجران دوراں جس پہنیاں تہوں بیدیاں پھیانے
 ہنجر میناں دوسان دایلی کنیاں انبازان نال بھویشیا
 پھانیا نالیاں سرسایاں تھہرندیاں گنت گھیشیاں
 لبانیاں سورنیاں گنگرانیان رنج پھیاں تھہریشیاں
 سینڈ دیاں تھہر دیاں پھر دایاں تھہریشیاں
 وارث شاہ چھا دھہر ہنیاں دایاں ہنیاں
 اڈو دیکھو دوشان اس جو گریڈی راہ جانڈری گ پھانڈ
 کوئی اوڈھنی لاہی گریڈی دھو دھہر چالا ہنڈ
 کائی نال پیادی ہی کے کائی ٹکڑی سکراندے
 رنجی پھیاں کون ایہ نہی دھہر پیادی کائی چالا ہنڈ
 وارث شاہ دل آؤنڈا چیرستان میناں دھہر گھدی گھدی
 گری آنے ادبیاں نال فغان گون سہیاں نال ہنڈ
 پھری پھری شوح بران گھوڑا ناہی کندی ناہی تہہ
 وارث شاہ دل آؤنڈا چیرستان میناں دھہر گھدی گھدی
 گون ہنڈے پھر چھاڑن تیریاں کسان تاون جانبیر
 دیکھو دیکھو کسان ہنڈاں تیری تہوں رنجی پھانڈ
 گدو نوٹنگ جان جوڑ کے کہراں تہوں چھت تہوں ہنڈ
 وارث شاہ ونگون تیری کراں خدمت رنجی پھانڈ
 پھہنی ونگ کوٹھنی نے اس کہانی نے رت پھونسی
 ساہو نشہ نہ ہوشیا مول تیری سکی خدمت ناہی ہنڈ

پرخند چاکلی نٹنی مردارین کسی باریکی پڑی ہوئی ہے
 ہتھیلیہ کردی پیرین پختیوں مجاہد قیرون ہونے ہے
 دیکھی دہوڑی سی کہا دندا دھڑکی ہا میں زور سے غصہ ہوا
 نظر باز پیری دھڑکی چاندی عاشق ساربا عشق اور یاد
 دھڑکی جھاندی سنگد اجاڑیا گی جٹ بیٹھا کان سید
 جھک بھڑکی دیس ایہ جوگی دھڑکی جاوہ ہیکہ ہے
 سینا توڑکی دھاندڑی اوہ تھی ہیں دودھ دھڑکی
 جھک بھڑکی سید ایہ جوگی ایہ تھی ڈنڈ کے اکی گولیا ہے
 جوگی گھٹیاں کڈ کے گھٹ تیرہوی سیکو گھڑا ہتہ دھڑکی
 جٹی بولکی دودھ دھڑکی سب اڑتی پڑتی پارسی
 بولی مارکی گائیاں دھڑکی سب فقر دی پڑتی پارسی
 جٹی زمین تے پڑوٹنگ دھڑکی جوین دھڑکی دھڑکی
 جٹ دیکھکی جے نون کالگیتی دیکھو بیون چھ تھکیا
 لوکا باہوڑی تے فریاد کوکان میرا جھڑا چور کر چلیا
 پند دھڑکی ان بلا جی چھب جھن پچور دھڑکی
 اسی اسی مہانیاں جدوں کتنے چوہند دھڑکی عالم کے اگلی
 دیکھو فقر لکھ دھڑکی اوس جٹ نون دھڑکی بارسی
 جدوں گلیں چوڑی اُن جی جوگی ہوگی قدم دھڑکی
 جدوں بار چھوٹ تیار ہوئی دھڑکی اپنا آپ کھکا گلی
 جدوں خضم پچھون پڑندی دھڑکی دھڑکی ہوڑی
 مار چھوڑکی لوہدی دھڑکی دھڑکی اپنا آپ دھڑکی

دھڑکی

دھڑکی

دھڑکی

دھڑکی

مستمال فقیر دی لایائی دھڑکی جہان تھیں لایائی ہے
 دارشاہ فقیر دی دھڑکی جہم تھی کردی ہونے ہے
 ہر دھڑکی چاکلی پائی جہاتی پیری دھڑکی اور ساربا یاد
 وارث طلب کتا بنون ہتھیلی گھڑا گھڑا ہی سبق نظار
 ہو ہو کر کے سنگد فون ڈیا سو فنیان جوت فون سید
 دھڑکی دھڑکی اگلیاں ست سائیں اگلیاں دھڑکی
 گھٹ خیر اس کنگدی ہر نون جٹ اوہنگی روہ ہو بولیا
 صورت جوگی اندی کھیں گھڑا یادیاں کنگدی تھی جوڈو
 دارشاہ ہر جٹ جھٹھ ہو یا جھٹھ گلی داگون بدلیا
 بنی داویر داوڑی جوگی دی ہتھی گھٹ ساک چا ہر سی
 جوگی روہ ڈال کھلت گھٹ دھڑکی دھڑکی دھڑکی
 دارشاہ میان جین کچھ تھتہ فرادی چیر ہار تھتہ
 سیری سیاندی ہورن دھڑکی دھڑکی دھڑکی
 پڑا لاشیاں گھڑا دھڑکی دھڑکی دھڑکی
 دارشاہ جوین ہونیاں ہر کھانتن دھڑکی دھڑکی
 پچو پچو جان پھا پچوین دھڑکی دھڑکی
 دھڑکی دھڑکی چا ہار چھڑی چھڑی دھڑکی
 دھڑکی دھڑکی سیری پڑکی جھٹ شیر والا ہن گے
 اک پھاٹ کدی ہی سچو گھٹیاں نان پندیا نون باگھ
 بہت لایکی رکتی جوآن پوری کرات ہی ظاہر دھڑکی
 دارشاہ میان پچو پچو جان کھکی چوٹ چلا گے

دھڑکی

دھڑکی

دھڑکی

دھڑکی

کشتن گمان و بیستی اول کون گنبدان کمان کبر نیان
چندان نال شکستے ہوئے طراون کہوں دریاں پوریاں
کوئی ہنگ اونی نادرول جیٹی جوین رنگدور رنیاں
بہابی اکبیا ابریاں کوہیاں جوین لایان پرسانیاں
جوگی سنگ پند تیار ہوا یا مسکی کبر پوریاں
کسی جوکینون وچکی داب واکسی جوکینون انہا خون
جوگی ہیردی ہورسی جاوڑا بیکتیا باجون پیر اور
سہتی اکبیا ویکبیاں پچہ پیر اندی واکسین گئی
سہتی اکبیا باجی اوہتہ وکسین پیر واپچہ بنان کرسانیاں
ابراطورہ جوگیا نوگ کوئی لڑا پیری دیورہر جاہاندا
سچو گکتون راولا کبی سہتی تیراجیو کائی گل لوروانے
بادشاہانڈی باغوچہ نال جاوڑ پیرین پیکلاد اٹوروانے
نال کری ہشتہ نال سنگدانی سوند نال کئے نال سوروانے
اکواری ایڈا پراہنی نے دہکا دیہ نہ کدی زوروانے
اسان پیکشیاں تان پیر جاتیری گل ناہین کوئی سوروانے
اکواری رکتان چیر ناہین ایہ کم ناہین دہم سوروانے
اکواری نال جاوڑا سانون پیر ہندار کدیاووی
کہوں ان دیون وچہ چوریاہندی کنان شاستان پیران
کچی کوڑسی لوہریدی مارسی نے ٹونی مارسی لکھی انہی
انسان بیکشیاں ان ال کتیا کتیا غنبدان کتان انہی
کل ہوچکی فریثیری این ہری غلخون کڑو سہتی این

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

کینڈن گویان چایان پنیان کینڈان گلیان لال مانیان
اوتی اک چچہ پیری جی پیتی کچی کتی چلیان گہون سوانیاں
سہتی اکبیا باجی ویکبیاں پیر واپچہ بنان کرسانیاں
ورث کوہیاں کشتی کرن پان سچو پیری مختان سیک
کسی سکی رگ چاپائی کسی جوکینون چاود وریاے
پیری کبریاہندی جات باجیا سوجین جوتھون دچن پوریاں
انی کبریاہندی پیری ویشی نے تیری سکھے جاگوروانے
وارشاہ گون بن ہوئی پتی خلن جویائی جنگ نے سوروانے
پینگ نوین لگے ہنگ پین لکھدہرون لستان ایہ پوریاہندا
وارشاہ جوگی لوہری پیر واپچہ باجیہا سچو قدر جویان دا
وہری وڈریان کتان چیر پانی کندا وچہ کلجودی پوروانے
جاالکھدہ باکلی ناو پھوکی سوال باوند الٹ پتا توڑوانے
وارشاہ تون شتر قہار باجون تیر لوگ ناہین کوئی سوروانے
ہندی کشتی انتہی تیس کران جیٹی روپ کالی سوروانے
وچہ کبریاہندی تیرا زور میا جیہا سستی فون شہر ہنوروانے
وارشاہ غریب فقیر فقی ویر کدھوئی کسی گہوروانے
اج ان دیون جن رنگ ہری دیر کل دان جگا یودی
وارشاہ رھناہندی کم ویکبیاں جڈنی ہیک کتا یوہ
بہیا نال کادہ ہوک ناہین گائی بری ہی پیرا پوہ پنیان
وچون کچی چیل اوچکٹی نے راہ جاندی مرگ پیرا پوہ
گہر جان ہر واراہ ایسیکھدہ لگی ساوا عشد انکرہ دامانی

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

پوریاں

کیا نال پروسیان ویر چاؤ چو ماری لکھ کی آہنی لین
 آوہاٹی غنیاں گندیاں ایہ گل کوں مگرون لاسی یز
 آوہاٹوں ٹجاہ ساتوں نہیں ہو گجہ ہنی کہا ہنی یز
 آلی سنبھیل کوئی چہ جوگی بدھو ہنہ پیر اکتی توڈے
 پردیسیادی نہیں ڈول ایدی ایمان واقف ہیری لاندے
 ہن ہنکو کپیری تورسیان نال جانی جوت کہاوندے
 اکی دوم سوچی کے ڈنکجہ کے چوہر کسی سروندی
 لڑی نال ساوی وانگ لکادی پردیسی لفظ سناوندے
 پکڑ ڈال توڑ کیوں گرد ہوین متہا منی کرشی بھاگنی
 متہا ڈاٹا ہن آوچہ پچھا ہنی جاندیدی مگر نہ لاکنی
 اسن جٹیاں ج کر ان چہری دوکڑ ہنی فکر کیوں لاکنی
 چکے مانیا نوچہ وچار پوندی ایدی دھم تندوتی ہٹ
 سنگ کہاں حرام شندیا نون بد اسارشات دی اہٹ
 نال کی چوری گھر گدائی نال سنگد ایہی بہتہ ہی نے
 ایہ جٹ ہی نے جیکے پٹ ہی نے ایہ مان جو دھر چو پٹ ہی
 ایہ نچو اوچکڑ انہیں مڑو پھاٹ کہاوتی اہ اکھ ہی نے
 وہر تو ایان وینان ان کہیاں کوں کوکد نسین بو اڑو
 انہنا نال انہیں کوئی نہ ورسا دایان مہل مہل سناڑی
 سنگ کہاکی سدا ایہ دیس تاگن متہو ویر دی یہ ناماندی نے
 جاپ جاندی بدی اویوالا ایدی جگرٹی ایمان جاندی نے
 تینان ہیر دیاں دیکھکے آوہر وادھا شتان کہاں مہیڈا نے

راہ جاندی فکر کپیرا ہن دکتی دسو ہری ساہنا نون لاسی
 سکار وچہ دریادی کپید سوئی کہاں موچہ پچھا پچھا ہنی
 وارشاہ فقرون چہرے این کہیں نال کیوں کہیاں ہن
 جگرٹیل ٹکڑ کندہ چہرہ رکھ ایہ کسی کرانڈا نے
 گل اکھ کے تہان تے پوی ٹراپ لاوندے بھاوندے
 جی من اونکی پان پت لہ شان کوں پنچا یہ کسی گوندے
 اس مشندی کہاوان سوروٹوں رنر عشقی لہر جاوے
 وارشاہ سیان واہ لارہاں ایہ مان جگرٹوں بازہ آوے
 پیشوا سادی فوجدی ہن شادی لک تر لکھی نے
 آوہاٹوں ٹجاہ ساتوں نہیں ہو جاسین بھاگنی نے
 وارشاہ فوجدی پیر پیری تے کبر منکار تیاگنی نے
 گدات کو پتر اڈہ کجڑ بے پردی نال دی چہ ہی نے
 پیر واکر کہو ہنہ تنگ بھی جیہاں چنداں پر وید اہتہ ہی
 شندری نہ پچھا لہندی کم ڈاٹو یہ مان جٹ
 گدوں لڈیا ایہی چہی سنی بیانوین ملین دی ایمان لہر
 وارشاہ ذابید رسا مشا ایہ مان کاہی کماوی گتہ ہی
 کوڑی کسون کہو جگہ نال جگہ ایہ مان تنگی کپیری ہاڑی
 وارث خیال نہ انہادی ہولے ایہ مان جگر بہت بیارٹی
 سدا ہن دس زانے بچہ پیر لک کی سیال لکھاندی
 وارشاہ پرسان معلوم کیتا جی جوگی دووین کے نامدی
 جوین جھم کو پتران ہندی کسی گنوں پیا گسید نے

زمان گندیانک فرخ کرد تو زن مارا لگی پرت دهنے
 چو تندی کیسا نوچه ایہ وڈہ لیند پھون اپنی ورا چیکدے
 نہ ایہ جن نہ بہت نہ چہ بڈر نہ ایہ میان کسی ایندے
 پیش شہر جہان ساری کرم بدی جید نہ مہر ہی نے
 چلی بنین دپالپور کوٹ جی وہ نروددی تھانی فہر تو
 میں توڑ شہنشاہ دی کوٹ سنان قنوں سکھان گدی ہر
 کوئی اسان جیہا ولی سادہ ناہیں نظر آؤد اچک جیہا
 ہور لکھ پیاڑ میں دین اوپر مرتبہ کسی دانہ کوہ طو جیہا
 کشمیر جیہا کوئی ملک ناہیں بنین چاند ماچند دی نور جیہا
 بنین ن کو لکڑ نہ چہ بنین زرزہ حشر دی صو جیہا
 سچ و سدان جید نہ پہلا کوئی براہنیں جے کم فو جیہا
 سنگ جید نہ ہور بدو کوئی بانسہ ازہ ہور کچر جیہا
 میتون جاہ کو تیار و لا کو گیا جگر نایں نال کواریا نہ
 تیری جی جوی میان ڈیر نہ بنیں پرچہ نال کہا ساند
 اینوین پس فقیرید پس مہون دیکھ دکرین مہجان مانیہ
 میان اٹھای پرن ارجک تے جہان مہون کے کساند جی
 سورج چن گہور اتنی دو چکل نظر شیرانی و بخار ہی وے
 ملی دن فقر تے اک بڈی تہان پرن گہر و گہری ہی وے
 کسو علی ہوتا بن چہ پند ان مہون کی ہی و گاہی وے
 سوانہان اٹھایان چون تہان مول مہون تے تے تہان
 پرن براہی گلختی اٹھان مہون ہے ایہ پرن کم مہون

گبت بگہری ہی ایہ وچہ زمان استاد کسی سیندے
 کی خیر ستار بنین ایہ راول کے جید کسی بیت دے
 ورنشاہ پریدی ذیل نیازی نیار انتر عشقی گیتے
 ہنر جہوٹہ کمان لاہور جیہی تے فارون جید نہ سحر ہی تے
 نقش چین تے شگ نہ فتن جیہا یوسف جید نہ کسی تہر ہی تے
 بات بات تیر یوچہ میں کھن ورنشاہ دغہر کی سحر ہی تے
 دستار سجور یون خوابی تے باغہ نہیں قصور جیہا
 وان دیونی جید نہ حمل کوئی ذکر بدی جید نہ نور جیہا
 الی نظر دی نرہ عشوقہ ای تے دھول سہا وڈا و جیہا
 سہتے جید نہ ہور جگر ل کوئی تے سوہنا ہور نہ حور جیہا
 کہیر مان جید نہ نیک نصیب کوئی کوئی تہان نہ بیت حور جیہا
 ورنشاہ جیہا گد کار نامہ بنش نہاد نہ رب غفور جیہا
 کیٹری گورود میں ٹوچید دی کہلا ان دین مہر رانی وڈے
 کوئی مار و گالہر اجاہ مہون مہن لال باویندے
 ورنشاہ فقیر نہ مہون مولی جاہ جگر لے نال سیانیا نہ
 انہان پرن ضروری گہر و گہری دہون پھر جہانہ اندر
 نامانن وے ال گد ماگشا تیر چہو نے چو کر یار ہی وے
 اک نوکر ان کے کہیو سیکار تہان ایہ پرن و گاہی وے
 تو یا جہانی زکری تیز مرکب غلا تھلا پرن پیار ہی وے
 ورنشاہ بیکسی وے لکھ پدی جہر فقر تون و لہر ہی وے
 پری قول بان جان تہن ہنر و گہر وڈہ و معقول مہون

رکن و کارتی چه چہ ہی فخر آئی مان قبر زول نامین
 رضا اللہ دی حکم کے قلب کو کہعبیت معمول نامین
 حکم حدیث دی ہو نامین سودا اور دایان پہول نامین
 جوگ دیکبان کتہرون ہو یا پیداکتہون کن ہیراگ ہی
 ایک کپری سیدنا دکتہون کس دہیا جانی پاک ہی
 ہبادونون جوگ اپتہ میان دیوت ہی گور و سنا یاد
 ستر اترنا یاد انامک دنا یاد انشا مکن مندی ہی وہیا یاد
 جوین سید حلال دنا یاد اتی اوین نے کبلی کسبان دا
 دشت ویراگ ویراگ یاد اسری کش بگون اوہیا یاد
 دنگر داسد قادی ہی نے فریدی چشت عبا یاد
 نام دیوگر وحب پنا یاد اشا شس نیاریان چا سنا یاد
 خواجہ خضری پیر وہیا یاد انقبند منعان خطا یاد
 فل راجہ گئی جواریا یاد اشا شس نیاریان دنا یاد
 شیت ولد آدم جو جولا یاد اتے شطان ہے پیر سنا یاد
 سیدنا ہے پیرنا یاد اعلیٰ زکریا یاد درزاسیان دا
 حوتلی ہے پیر جوتلیا یاد اسیدنا ہے جن ہونا میان دا

زمیندار کن کتیاں خوشی نامین ہے حسن کدی مول نامین
 پنہری وقت تی حکم دینا ویزول نون عاقلی مول نامین
 درشاہ دی سنگ لال نامین دیکبان سندی کے قبول پیر
 راجہ گدی سرکبان میں کتنی کتہون نکلیا جوگدراگ ہے
 درشاہ ہتھو کس کتہیا کی کتہون نکلی پوجنی لگ ہے
 ران مند توں بہیراگ ہو یا پریم جوت ہی گور و سنا یاد
 برہمان برہمناد رام مند واند اتی لٹن مہین سنا یاد
 جوین شاہ مدارد ایریان اتے نصار نصاریان طاسنا یاد
 حاجی نوٹہ جوین فشا سنا یاد اتی بہکت کیر جولا یاد
 شیخ بشیری پیر جوسنا یاد النان لومار ترکہا سنا یاد
 نبی پیری عالمان ساریا یاد علم پیری سب ملہا یاد
 سرور سخی بہرہا یاد مہوکان لال بیگ ہے چوٹہ خان خلصا یاد
 خالی پیری کل حلقہ حاجی خٹہا ہی دودہا یاد
 جوین حاجی ملک گہار من شاہ علی ہے رضیان پنا یاد
 عشق پیری عشقان ساریا یاد ایک پیری ستیان پنا یاد
 سونا پیری وکران پنا یاد اتی داود ہی ذرہ دنا یاد

درشاہ جوام ہی مہند واند اتے رحمان ہی ہونان خاصنا یاد

بدل بنان سرور ہی روک پھل ن گتہنی ہی و فادہ
 بنان دیت دینان جانی بنان آب قالی محمد ہین
 من جوجو حال مہندی کتا میں لکنا یاد پنا نامین
 فخر سبکی صبر نہ کری چہر حبیہ نو سے فخر دایا نامین

نازبان ہی کھنی بانپ چپی سرورکد حاج عقلمدایا ہین
 صبر وکر مبادان حاج جوگی دمان حاج جوین درکار ہین
 ہانی حاجوین دریابی ناہ و مہندی استغفار حاجوین ناہ
 جسے روح بغیر ڈاؤدین ہوڈا حاجوین شیار نامین

هست باجه جوان بن حسن دلبر لون باجه طعم سوزنا مين
قتل باجه وزير صلوٰه موسي و ديوان حساب شاما مير
سپهتي گهدي دناخون زندنا مين جگي مژمين گن مژمين
ميتهون کچه و صول هوساوي ايونين جانيگا صليک گن
دهوي اويلا کم شطيانا مذي گلان گرين قوت سبت سبت
پيارا شطيانا زولنگ ادين سرحد يون ايون کا کي
مرد کردی لهدين سبتی في زمان دشمنان نیک گشایان
مردمين جايه جو نيکيا مذي دنان پيرمان مين بايانان
بواس حلال حرم کتن اي کواريان مين خصايانان
سر جايي نايه و ايسيت دي شيران کتي اگيان لادن
اوامال خيزدي لانداني خزيان کچه تان هر جايانان
لجبا هاتون جي ويا بچونا و سين گلان گشايانان
ريس جگيانا مذي تيتون نين مودني شان جبار گشايانان
تاسين جباراگ نين مودن لک صفا ج مودل مانيان
تيري چراغ پر کدي صبي ايونين جيان مژمين گشايانان
نين کيتون چهره مودني خزان مادي چهره گشايانان
جهران سون او جادوچ رنگ خرفدان او کجاندني مانيان
گهر کوکي کچا او قانم خزان نين جنون ق گشايانان
پوچان گمانيدان مينيون چناناين کتران سون لاندني
نين فقره ايسيتان لک خزان مودن ميريانان
سيان کچا مودني مونيون ميريان جدر گشايانان

شرم باجه چوبان خان محل دبري طليق فوجا برهم سبنا مين
دورشان فقير مودر گهور اجاري تهرک اي کسي اي نين
موزنا جيا نونگ مين نين گچر کي ميناين سهرکايي
گريال قن کتري رنگ گيتا باجه گيان قن لاکي
گشانا لئون بنگل اوين لکان ايونين اوين فريزنا کاي
دورشااه فقير مودون کامل کي مينيون مانيکي
تسين ارجهان وچ ميريان چخيران گيت دبر و ايانان
مانا پرامام ناموس دوين تان لاه سبنيان بايانان
لبان ميريان مينا کردين و ميري چينا کچان جمانان
ني تون کتري گتي ايرن کيس گلان سکبان ميريان مانيان
تيتون خاکي سين جانيان کين جادون تون جنيانان
دورشااه ميري مودنال اپندان سبنيان مانيانان
ميرم دي مودچو چون پوچو سب جمان ميريان مانيان
اکين ميريان نين تون چرواي پريم گشايان ميريانان
لنديان نال گشانا مودل ميريان جانيان ميريانان
چهره مولي و کچو مودل جوين کتيان مودن خصايانان
گديزنگ جان چون کرين ستي کچان سبنيان ميريانان
بابو مودل ميريان کوي ميريان ميريان ميريانان
ماسا مودل ميريان ميريان ميريان ميريانان
ميرن ميري ميريان ميريان ميريان ميريانان
باني و کچي ميريان ميريان ميريان ميريانان

پیرن دہنور دیان پنگ دجوانی نون سی سوئے جان
لوک جاگدی ہریان نان پچن ہے خواب اندھون بانہی
جیشہ مینہ تی میا لئون و سندی کا مکہ وچ منہ پیر
اچلی عاوند اندی بربال نان کہان لون حاتم بدخیران
چو زناں رفتی تے دقا پیران پر بار پر مال دین پیران
ٹرن قول بان تین پیرن پیران بریا دانا ایہی پیران
میر نیال جو کیر ناوچہ ہوئی مخروا دیان ایہی تیران
نہان حکمدی مرن اوہ بندی ثابت جہاں روز قیدان پیران
ہنی گتے جادو اگر ان کے ہوین گرد کیر گتین فریان
اسان جادو دی کہو لکی سب پتی کران دور جادو و انیان
راجی پوجے کیتی جاگوڑی نہیں جادو سا دیان چالیانو
کس کپ سالونون وقت پایا گت کردی رویان الین نون
یوسف بند وچہ پا طیر کیتا سستی قوت پایا دہنا نوالیان
بہو گو عمر بادشاہ خراب ہو یا ملی مارون ہو کہ رالیان
ولی معجم باغور دوتا و کیمہ دو بیا بندگی و الیان نون
اتہار ان کہوئی گنگ لڑوئی پاندو دوتے کہو گانیانو
رمان لڑوئی امام زادہ کا گشتیا پیران و الیان نون
آٹھ ہی غیب کے دویا می ساوئی لکی رکتن جاپان
بیگناں کوئی نہ ریا جیون تین دووین نان جاپان
مڑتوں آدھون نامہ نام بر اکون کیتیان کسوفان
مرد صا دچہری ہین نیکیانندی صورت سید رنگون ہون

لوک جادندی ہنگ تے شرتانوں سی آدمی لڑوچہ جان
پری کر لکی ادھی موت آئی وارشاه لون کی رنے مان
رومان ویاہ وچہ کا دنان چسپا ستر ملک لرن پیران
حکم تہہ کندندی ہون پین نال وستان کیتیان فریان
غیبت ترک صلوة تی چہ پتہ سنی دو کرک نشتیان طیران
کران نال فقیر سردار کدہ کہتہ مال دسیران
بیلے نان ہدیان بربال دین یاد کہہ نصیحتان پیران
بزرگنوں ننگ ننگ لایو واد واد یہ قدران تیران
ورشاه لسان نال عاوند اندی کئی انیان کیتیان چریان
گلیگت پھوکا یاسی رودر زانکار کرد کینڈیہ چالیانو
سکی ہالیان نون کرک راجی تے راج بہان دیان لالیان
راون ننگ نیال کی گرد ہو یا ستیا و سلی بہیت و کہان
رہنجا چاکر ہین فقیر ہو یا پیر ملی ہی کہیہ نان لالیان
رودا وادہ کی ڈکری می پایا تی ملا کید و کچلی چالیانو
ہینوالتون ہوئی ہی یونین ہو پچھے عشق دیان لالیان
رمان سچیان نون چاکر جیو ہنی کرناں وچا بہان لالیان
ورشاه تون جو گیا کون ہونا اورک بہر گلا سا دیا لالیانو
کین نرنڈی نال برابر کی کون گتہ نوچہ کی ہدیان
جیہر ارجی نام تے بھلا کرد الی مرن گپان اور ہدیان
اکی تہا نہ حال زون ہو وارشاه جو کرک بریا لالیان
مرد عالم فاضل تے مصلح الی رنگون کون قوت ہون

صبر فرج ہی بنیان نیکردن ایسی صبر دیوان طوف ہی نے
 دن ریشمی کیر منسج مسدہ مردوز کی دامن صرف ہی نے
 کہ دن صبحان کیتون نیکردن کہ دن خدشتان از پادشاه
 کہ دن فون نون ال گمانی اندی کتیری گیتن کن پادشاه
 تیری غیر چوئی نظر آوندی ای سر کتوں تد پادشاه
 دست سوی جو بیت و چه پیر کتی پادشاه جان پادشاه
 کان سوی جو سیال چه درده دیکو پادشاه سوی جو سیال
 اساک ہے اصل افیم باجون غصه نشان فقیر دمی جان سوی
 کتیری سوی جو غیر تون باجو مودی جوین بهار انبان نشان
 گواری سوی و کری جیا بهتا نیون لطرے باجو زبان سوی
 سید سوی جو شوم نه مودی کمان اتی سیاه آتیر و ان
 پرمان ماه دی بکھنیا چو پادشاه نشان سنگون کوئی دمان
 کار سازی رتے فیر دولت به مختان مپیدی کادی نے
 پیٹ واسطی سبز خیابان پیٹ واسطی خونگداری نے
 پیٹ واسطی رتے حوزدادان جان جن تبه توی و کتے
 پیٹ واسطی فقر تسلیم تون به بهیلے کوئی نے
 اس مینون و هند ملک چکا اتی سوچی مٹی کار کنی
 مهران فقیر می مودی لک پل نشان جی کر در لکھناری
 رجبید نه کوئی ہی جلد تازمین جید نه کسی و صبار کو
 جند جید چالاک سر دوی حکم جید نه کسی اکابر کو
 آسمان و جید نه کسی ملا رعیت جید نه کسی اکابر کو

دقتر کر فریدی چو وادی انبان پتیا نوچه مغوف ہی نے
 در شاه ولایتی مرد سیوه اتی دن سو اکده اصف ہی نے
 فرغیان کین چنل وین اس پنته دپست پادشاه
 کن پادشاه مگر گوانیای مینون پست نه فقر و اتی کو
 ایو جیہان نصیحان لکھ پیرمان وارشاه کی اکبر نایو
 شاه سوی جو کاد چه دو کد کتی گل بات و اجو گھبمان سوی
 مار سوی جو مال بن مینو جالی پادشاه سوی جو بیت مود کو
 روگ سوی جو مال علاج مودی تیر سوی جو مال کمان سوی
 قصه سوی جو ویر بن پادشاه جلد سوی جو غیر جان سوی
 بنان جنگ فی زور دی ملک سی پست سوی انندی یان
 چاکر مود تان سدا بیعد مود تان آدی به نقصان سوی
 وارشاه فقیر بن حرص غفلت پادشاه به غفلان سوی
 نیکم دتی نیک بی مودی عورت مینان نماندی کم سو کتے
 پیٹ واسطی پیر در در سید زایانی گدی چار کنی
 پیٹ واسطی رات نون چو گران مود پادشاه سو کتی یار کنی
 پیٹ واسطی رات نون کن چری پیٹ واسطی گویا رتے
 گادون مود راک مود اسد خاند مود ہی مود دم ماری نے
 وارشاه می دن مهران مود بهاندی کو کد کتول مود ماری
 مجھیں جید نه کسی و مود چری زاج بهند نجات ماری کو
 اتی دن نه کتیری جید مود کوئی کم نه اصد تون ماری کو
 بر اکب نو کری جید کوئی یا دقادی جید اکابر کو

موت چید نه کوی بی سخت جفا اوچی کی دنا هیون کی
مدن یکنی عیب فقر تاین هیوت انگ سر او تی ابرو
رن ویکنی عیب هیون بگنیان دشان دگنیان
راون رچیان سر اندی لانی دزه جانی الکیان سگنی
سید ویر عات عاشقانن ب نین جیو کینی نوز
عوزیل ته فلم دیو کهد تیر نام ارجکون جگنی نوز
جی نیت بی تپی مراد میا گره وگهری جیسا هر پونه این
سانون رجنی دودنه دین نا چا کبا و اتی مند موند
سار هیست تیر اسانه لیتا ساتون کاسون پالو کا و
سونار و پریشان سولیا ند اتوشان نین اصل گونی
زنگ گوئی نال نین جگ شهاد چون گندی کارنی کون
اسان هر کبیانه هر جا بیلگی ایچو وچه پولی بے
فقر اصل اندی بین صورت الی دنا ندی هیو بون
بیتد ابلاتیوی ساد اچید بجا ابا جیوی الی هیو بون
بنا من بروری نال شان رکیس جلیه بیحال بر بون
بربول نه ریدان هر پاننونی پرشم کوپی رولنی
چیر کبندران هر پیر مجا و این سیکان بنگ شیر نال شید
جدون بلیان بچک گره کو پستی کده دی جیان کون
پیر شاه دالاکشا جیکه شیری وگاندی پو نیاندی
فخر شیر دگندی من برقه هیست فقر داسول هیو بون
سری خیر جیو بکی آن یچی لئی دعا شتر اولی نی

دار دیان جید نه کسب پیر اکذات لون حکم ی کبار
وارث شاه شطاندی عمل تیری دگر شجیدی هیو چار
سب خلقه اوچکی لپو مجر اگر و دیر اس جگدی سیکنه لون
بها و لانی پارتی ای چو کلم لیا وید استیا یکنی لون
عاشق دهنه دی پیرن دیدار تاین کون ای حاصل اکر
وارث شاه میان دحشر دین انت سید لیکبا لیکنه لون
هرین هیو کده اسنگه اخور موند الکه دخی بچند کمانه این
کون دینو کس سنایانی پیر میر کرک مسک او نه این
سونار و پر اپنکی این سپی وارث شاه کیون چو پیر و
گه نارد کانال نه بودی گهر ابا بچر نه هر بولنی
کون بر وچه لون کون بونگ پتین چوران یارانه لوج وچولنی
ساد الکیانه سمبیا فی ایی کودی گول کین گولنی
حسن سنی بوی سون چرپی نینا لولنی شخ موبنی
انت ای جیان چید جادنه این ایی کفر نارد نه لولنی
این ریک سنی اسان جگیا ندی سوجن فقر نون بولنی
ستی ونگ فقر نون دین گالین وارث شاه نون بران بون
این جیان بنگ پشيان نان کپا سنی جیان هیو بون
چش کیر کی کلکی ته سوایه علاج چتران هیو بون
وارث شاه رو واپیر کون چپه حال چوران یارانه کون
دوده صان هی ویکیان عاشقانن کور وچه پایانه کون
لئی کده چرناکی دوده مپیر پونل تین گهت نه لولنی

بهر سیدنیال بیار کے اے کبر و اہستہ کہوئی سے
 ہمیں ہوتی عقل گرا دیندی سانوں لایستہ و کہا نہ این
 و بچن بچنا بن ہوئی ان چل کو زبان اونتی کنگدی و جان
 وہ پی یہ اسے مال دست گہری گہری کیوں پیا کا دین
 جو چو ویری واکے ہند تیری پی جا چہ سری پیا وین
 است پتھو تیل کو انگنل ایہ بویان کدہ و کیا وین
 جاہ گہرون اسادون کچل بیکے نہیں جیاندی جوت ایہ
 کہوہ پیا ہوتی کہی بہن توڑون تے ہو کے یک لو وین
 سخت بول نہ بولتون عاجزانوں گالیں و نہ کوئی کوشتی
 کراتات فیرتون و کہنی این خیر رتون نگ سوختی سے
 مست ال گہری راندے کدی ہوشدی الہ پرشتی سے
 پیرہ پوکی اکوشت سیمنی جرہ جن تے ہوتی شتی سے
 موہون ہتری بول تے سوم ہو جا تر کہی ہو نہ کلمتی جتی
 فرینجیا بیر تالیاوی اوکی عشقی جہاری پا ونی وے
 کہ دن یوسفی طب میزان پرمیون دستور علاج کھا ونی وے
 قانون ہو جز تھو مومنی ہے کفایہ منصوبتین پا ونی وے
 تن جو کہ شا کہد میک سپہن اب ویرنگاشتی آونی وے
 ارطالیں تے جالینوس فیون سا دی چو نون محل پیا ونی وے
 کہ دن پرمیون قس خیر منکھ سیرت اینون چہ ہندی عقل وین
 فیدون جہان زبان این نان سا دی کردی ہیست کہ پان
 نہان کرانہ تون ہو کوں چکا نکپہر سی رنان و لانی وے

وارشاد ول پیا تر کلی نون سدا ہو دی مال ہوئی سے
 ویکہ ہو سنی مذہری ہو جوشی او جا کی جہا تیان پا وین
 سیری بچا دنیا لتون فرارین پیا اپون کن سدا وین
 ماوہ نامہری نہ ملان جہاری عیندی کاسنون پا وین
 کدی بہوتہ ہو کی چہ کدہ لین کدی جو گداری بن آونہ
 ویر و ماہ کتاب ہہشتیشی الکہ کاہ او پیر سدا وین
 جتہ راندا ویدار نظر آوی تے و بخلی راگ سدا وین
 رنان طعم باجور وادین کہو یا وارشاد تون کوں کہا وین
 اسان مختار انڈیان کیتیان انی کھندری شری جوتی
 کن پانیا تال ضیکہ پی نے کہوہ وچہ جات نہ گتہ پی
 کوئی دو کہتے دروندہری پورا جہار انیہ جہاننوں گتہ پی
 سیری بکادی دو کہری دو ہون این محردی نظر ملتی
 جاندی سدا زریقین کے وارشاد دی قدم جان جتی
 مین ویکو ماری پوک ساہون شتی پر میدی ناگ جکا وین
 قضا کسندک طلبا کرتے ذخیر تون باب سکھا ونی وے
 پیران نکلی ویر منوت سیرت رکنہ دی ہیان پکا وین
 کفایہ مجاہدہ کد دن شہین لقمان بفرط کھا ونی وے
 کد دن پرمیون تون علم ایہ ویدگی داد کہ سید کد دن
 افلاکون شاگرد ظلام سلو لقمان تھین پیر و ہوا ونی وے
 جن اینون چنکسبیا لانا لاقا بکسیہ ایہ نہ آونی وے
 جینری کر کتابا کھا پستی خان پیا کھا نہین جان

مہربان کلبان چہری جان تاجین ہر کوڑی سہا سہا
 اوہ رسم قدیم ہی جو گماندی انہوں ماری ہی ہدی رزکدی
 ایضاً منوں کلبان کوں دیسی چہری خیر دیندی ہے چہر کہے
 پیدہ ہو کہ الگ شایانوں پھون سر دیا دیکھ رزکدی
 اکھپہ نہال میں پشیمینی چہری لعل گوان تہ رزکدی
 تیری سو پرہار گمان تہ سو اہنی مہر ہی پھر کہے ہے
 جہر یان میں اور یان نال بازان وہ بیدان شیک یتیم
 اوہ ایان جان کلبان چہر یان تہر نال کسید مانی
 اوہ اگن فرزند گھڑی کران جہا فرانت سید مانی
 جو کان اگن پھر پھر گمان ان ہے ہوت پند مانی
 اگن پھر یان جان گمان حاکماتی پرائی جو جوت چہر نہا
 تیری لون موہندی اوہ نال گمشدگان کلبان چہر نہا
 سن سستی اسر نال گمان کالی پرہیسیان ہر کمانی ان
 کمرن خون ہنکو صاف کردی جن ہوتن سار دیکھ تہا
 سنی تہہ پرماتن خلاص رتہ خرماتن دیر دیاپت کلبان
 جہر امارنا ہوتی ان کیل کے اتوار مسان جگوانی ان
 چہری گہر و لون ہی دہر لونگ مند کے چاکو کلبان
 کیل ڈایان گھان کلبانوں دہنکی لسان سادانی مان
 کسی نال جے ویر کردہ ہوی انہوں ہوت سنان چاہے
 جینہ خال پڑہیک ہوی اوہن ہر تال ہی پڑہا
 سادانی فن تہ چہر صد کہی در کہہ مرض گمانی ان

وارشاه دیار ہی بہت دلیسی جن بہت تی دیونو دنی وے
 خیر نکل گئے فقیر نامین گون کشا نہ نو تک گہ کہ ہے
 یہ پیرنی کی پیوستی این کی کجری ایہ کسی ترکہ ہے
 رن گہ ہی نون جہون پیر رجن تہو ج چاری ہر
 لندی پامورین کہیت تہ گاہی اوپر و اوپر و مگر
 وارشاه فقیر نون بڑا بولی دانگہ سولہ ہی چر کہ سے
 اونہان ہرنیاندی عمر ہو چکی ہانی شہر کا کہو ہامیدینے
 اوہ کوہریان جان خراب ہو یاں چہریان گہ و انال کہہ نیند
 ہتوریاں کہ سو گدیاں اوہ ک جیہریان ڈوٹیاں لنگریانے
 دل لایچی لکھ کجری کدی دلون محبوب تہ نیندیانے
 اکہن گری و سائیں اوہ گہشان ہشان جن کی کت گہ نیندیانے
 وارشاه مہراجی بہا چاہن نہیں شامستان تہ نیندیانے
 دو کہہ دو بلا سیدہ ورموندی قدم جہاندی ہریان پادشاہ
 نقش لکھ لکھ پو کئی چاناسین سایہ سولہ دی ذات گو دنی مار
 دلون جت و اچا توہ لکھیں ہے روہڑا یار سکا ومان
 جیہری یار نون مارنی ملی زمین نیند کے چاٹھیا ومان
 لونہان ہوسٹاندی دود کہہ جاندی جہر ہاندی تہ پیر
 جان بہت جادو جیہری بہت کدی گنگیل وایہ پادشاہ
 بڑا بولیدی جیہری جو گیانن انون غصہ نیال صلا ومان
 محروست ہو فقیرندی الٹوی اونون پیر خال وکھاندا
 اسی کپڑاندی گہرون اک بوٹا کمر بد نیال سیا دنی مان

کہہ دیدی دید گھٹکی دہر دن نثری کسی جو رنی وی
 جس کم وچہ دہری ہو دی چکی سوی خیر اسان بن سوتو
 بنان میدان چھپیان ویزنون تیری گت نامیوں لوتو
 من خلک خلک علم ہوا کلف و نون نہیں سہی سنے
 ہو دی خیر تے دیسی داروگ جاوی نت پستی کہانی سنے
 بہتہ بنہ فقیر صدق کچی نہیں چھپیان سہلیاں کہی سنے
 لکھ کہول و کہا جی ہووین چکی نے بولئی نائی سنے
 صلہ کیتیان فتح ہی بہتہ آوی کر خلکتی مول کہی سنے
 ہستی لکھو لکھدی چہ جہا کہو مہ نوالیان سنیان سنے
 ایہ رفر نہ سنی ہے راولوی رنان چھپیان ہو چھپیان سنی
 لکھدی وید حکیم بن آدہ این گمان کر نائیں ہیون کہنیان سنی
 چھپن ہر عیندہ زرد پیلایہ مہران پندیان مینان سنی
 دوان دلال کیتیان چھپان چھپان ہر شطانی چھپان سنی
 پولی ڈڈتے عقلدی لاریستی چھپان چھپان پشیا کہنیان سنی
 مہلی سم سہا لکھ کچ نہیں گھر کی بولئی گچی سنے
 دھیان بچی لکھ نہ ہوتی لکھ لوگن ہون کچھی سنے
 چوہان بقاعدی خبر فقیر کہن مہنہ تھانوں کاسنوں سنے
 ساری عمری پٹنگے رہیں ہی ایسی ملد تیا کو چھپنے
 جہان چھپنا تیا لکھ تھانوا تھانوں کاسنوں کچھے پنے
 کسی دیدگی ان جگائی کے ویدی درس پایا این
 سنے ٹوبان ہنکے لکھ لوگن نونئی شاہو لوں آہ این

جتنی رقم تقدیر دی دیکھی کسی دیدگی نال نہ سوتی سنے
 سنے لکھدی مکر یا راولوی تیری دیدگی کسی تو زینوی
 وارشاہ کزہر سب مردی یا قلعی کسی نہ سوتے وی
 جو کچہ کس فقیر سورب کردا لکھی فقر دیتون نہیں سنے
 بھلا راجو کچھی میت کچی بہت فقر و مال و سنی سنے
 دو کہہ در تیری بہ جان کویری بہت یو لکھو لکھو سنے
 رب ان سبب ملاوڈے خیر مو جاندی نال سنی سنے
 تیری درد و اسب علاج مہتی وارشاہ بن بہت جی سنے
 مہور بہ امان ہنگ کہا دانی پراس ہر پوچہ چھپیان سنی
 تیری پری فقیری سب گھو لیدی ساوٹیاں جیکر پشیا رنے
 اسان مہتی مل معلوم کیتی ایہ چھپان لکھان تیا سنے
 پراسان جھاننوں مہتا لایا اوہ بویان جہان تھیں سنے
 ہن جو گیا کرین کچھ لکھی تھو وی لکھ ران تھان لکھی سنے
 وارشاہ نہ مارہن ہونانوں جہان سنے اپدیان پشیا سنے
 لکھ حیث تلی پری کوئی کہہ ادنی تیدی باجہ رچی سنے
 اسن نظر کری رت ہون چھپان چھپان روگیا نئی جا چھی سنے
 جیندی حکم چھپان مال مووی اس رتوں کاسنوں کچھی سنے
 شرم جیندے سوہ لون کسے مہنہ فقراتوں کاسنوں کچھی سنے
 وارشاہ تا عشق دی ہفتی جدوں اپنے پامون تختی سنے
 لکھ جو دہر لکھی پنج بیٹوں کسی چھپیان کہل سنا این
 ویدی غنی نے فز فز پرمیون بیٹوں پاڑے کس گویا این

نہ توں جیٹ ہیون فیوہم یون سکی گون گنایان
 بری دناڈیان ہیر مانو پان سیک گنایان
 تیری طبع چلاک ہے چیل جیدہ چوڑا نوک گنایان
 کسی سینون پاسان گیتی پڑھو گنایان روڈیا گنایان
 جب کہ نہیں جتن جہ جہان کس نے گنایان وہی گنایان
 گنایا جوئی نے روگ سب دس دین سانوں بی خبر گنایان
 بہتر فیر کے دھوپ گنایان جہاں پیرین میں تے مار دی گنایان
 رب دید چاک گنایان جی ہیر دھونڈ دیاں پورب دیاں
 میر نیالی پیا میں فیر چاک شہا سوکنا نوک کے دھنیاں
 مانپ گور و گھنچہ پانی کے مال نوڑنا ہیاں
 کسی جو لیری ہنگ فیر کیتو کھان گور ہیاں
 پیٹ رکلی آنا آب پالیو کتی دن توں چار ہیاں
 آگنیون مچا ساتون کاڈو تالہ پوٹھو دیاں
 مان تھی روپ گمان بھری ہیر وکاری گوب گنایان
 جس سند اما گمان کچی مان تھی روپ گنایان
 شہر ننون تھ دھور دی سینون چھری ہیر ننون
 ای جی ہے کوہ تھی جٹ اوپری بدیا جی گل کھوئی
 بیر کن دہر ایہ کون آیا کوئی ایہ مان ہے در خواہ میرا
 سنی چاک میرا کون آن پیا میناں کمال دھڑ کران
 بولی ہیر اڑا جاہ ساتون کوئی خوشی ہووے ناہی
 جہر کن لیت کے نجاتی کر لک کے اونون دھیری گنایان

نہ توں جیٹ کسی ست دگی مریت کی کسی لایا این
 وارث شاہ کر بندگی ریدی توں جیٹ رنایا این
 پیری بیٹا نہیں فرزند بازی تیری جیہہ ہار دی تیار
 سہنس دھوپ تے ہو پیل ہیل ہری شرنید دیاں جگیاں
 سانوں بے ایہ توفیق تے ہینوں مار دی میں توں گنایان
 حکم کروا بیشکے کاراری ایس ہو گدیاں گمان اوکے
 گنایا روگ ہے دس ان ہیر ننون کے مار دی میں پیتے
 وارث شاہ پریدی جی گیتی گنایان ہیر دیاں کچان پیتے
 ہینوں گور کے ملنوں ہیرین گنایان کدی جوڑا مانو گنایان
 ڈنی ہیر دیاں دلیا اسناں کے چورہہ چایاں
 بڑی مارنوں روڈرا چھڈاؤں اوڈا عرشد انکر دیاں
 سواہ لایان بان لٹیا اوہینوں کچہر پستہ لایاں
 وارث شاہ میان اوتی اکے جتی عاشقان جوڑا ہیاں
 ایڈی فن فرب میں مارینوں کسی شہر اوساں چیلے
 تیری بہانی دھنیں پڑاہ سانوں ٹی ہیر نوک گنایان
 گنایا دھیر دی لال چا پوچھا چھڈاؤ کسی گنایان
 وارث جس دنیاں ہم حسن موندی ہووے ناڈا گنایان
 مینوں ہووے تازن جہر گنایان اتی گد مانیاں جو کھیرا
 وارث شاہ مت کن تار بھگت مندراں مینا حکم میرا
 پردیساں جو گیاں گنایان وچن جوڑا جیٹ جگیاں
 میناں آب علاج جانی وی جن ہووے جادو دھیری گنایان

<p>جیتان جہانہ جانیہ جانی جانی جوگ چنتہ دیا کی دہی جیتان انت زمانول ویکہنی دے جوتری چنتہ نہ کی کوڑ اسی فقرہ کے خیاں کجنگ کے سانہن گوری نے بار چہ کے یارون سجادہ نقش لکھے جو رہا جوڑی نے ہوئی سندی قون چیری پون کر اوہ رہا کجہ پتی گہر وندا ویکہ سوال پایا تے ہو رہ جو رہا جوڑی نے گہرون بکھنا فقرہ دوم جانی تے کیر مادی غموزی نے کوئی بڑی تعمیر ہی سانہن کی صدقہ حسن دا بخشے گوری نے اڑی مال فقرہ دی تاہ کرے ہو رہ تراشی پھوڑی نے ہیر لکھیا جو گہا جہو بہ لکھیں کون تہری یار سنا وندا سادھی چہ بیان جتیاں کری کوئی جہر جیو روگ کو آندا میر جی جابر جیہر آن سب سے سر صدقہ اوسدی ناوہ اک بازون کا لکے کو بکھوئی ویکہاں جیہ کر لاوندا</p>	<p>فقرہ ہادی گوری ہو رہی کوری کو رہی مال خرشی کو رہی ورشاہ او جالی ویدیاں کون آپ غیر دیناں فرشی کو رہی کری ملک بہ جہان پور نقد خزانہ سوڑی نے وہ دروینا ستر و آخرت جہانہ تاہی تہا نون لوڑی نے اسی ان کہلی دربار تیری کر خدستان ہول سوڑی نے ورشاہ جو لکھی پچ من شیشہ چور ہو یا نہیں جوڑی نے گرامت پھر ویکہ وکھانہ نان انیون فقرہ ناہ لکھری نے گہرون سر سو فقرہ نون حیر دی نہیں کے جواب چا لوری نے ورشاہ کو رہا بنام دی نہیں ما جہان دی کجہ زوری نے ہیسا کوئی دیا میں ہو نہ جی جیہر لکھیا نون زوریا وندا ہیسا کہان حیرن چہینا نون کہوں بے تہا گہر لکھیا وندا ہیسا سوئی تے پھری کون سلی انیون جیو روگ وندا اک جت دی کہت نون لک لک ویکہاں کجہ کہوں لکھیا وندا</p>
--	--

دیوان چریان کہیودی مال دیوانہ وارشاہ جی سنان میں آوندانی

<p>صہون تیک ہی میں کمان قلم ترون تیک ایہ واپہ ہنگوا اسرین جان صو کر باہو کی ترون تیک ایہ واپہ ہنگوا دسان مال احوال تمام سارا سر اوندہاندی دریا ہنگوا ترجہ سکی پرش میں لادمان سان اوندان اوہلی ہنگوا نون چتیا نال اوہ میں نہان ترون وندا جیو لکھیا سہ وہ ویکھلی نال نون لکھان جو وندا وندا لکھیا سہ اوہ جتدی ہٹ کجیا جیہیں سیدیاں چار واپہ سہانی</p>	<p>سہا کہ خدکار گمان لکھی آوچہ ایدنت نون ہنگوا کرتی نال خوش تے لوح و قلم جنت دوزخ چہا یہ ہنگوا ونیا داندہ ویکہ کوئی تے مانت فقرہ ثابت رہنگوا مال تہری کہو لکھی فال گشتاں وارشاہ ہو رہ پچ کہنگوا ہن کن پرا فقرہ مو مال جو گیا دی رل گیا سہ نے ہن شکلی سٹ کی شگن بولان دویا سہو یا سنی شگن سہ نے اوہ اس کے جہیں چار واپہ سہا واپہ ہو رہ لکھیا سہ نے</p>
---	---

اک بانسے چیک چہشت اوسون ہو مکا ریا بولد پیا
 بن پنداری آن دیا جی رنگے کان گیا سی
 چوٹی عمر دیاں یاریاں بہت مشکل تر تھو اند گھوٹاں
 رانا تو اعلیٰ کن پڑا رہ سہ ذات صفات جھار دینی
 دہن مال گیا سر و کہہ کر کی دتہ باز عاشق دیدار دی نے
 جس جہدی کہیت نون الگے اوہ رنگاں دودھ کا بیا
 جہری باز توں کانٹے کوچ کہوئی صہر باز فدا ہو یا
 گرین صدق تے کم معلوم ہوو تیرا بے سول گواہ ہو یا
 ہیرا و ہیشی پتی ہیک لگے اتی ہیک نشانیاں پانی
 پتی و خلیدی اس ہیک تے اتی ہیرے سا دیا چاریاں
 بھلا کھان جو گیا چور ساد اہن کھڑی فنون اوہ نہ گیا
 رتنی آدمی گہر انوچہ آن لہدی گل سمجہ جان ہر ہری ہیک
 ملے یار مان جان خلاص ہو دی سادا کا کجسل کے ست گیا
 گہر بار تی ڈھونڈ دی پھرینا ہر کتی محل ناریاں اوہ نہ گیا
 کچہ ہو یا خطا ہی تہہ کو لون ماہین یار تیرا متھون ہیک
 اہس گہنہ وچ بہت خرابیاں ال لاکھی گہنہ نون سا رہی
 گہنہ عاشقا دی ہری فوب دہندامیان تارکی پھری
 سار گہنہ نون کہو کی دیکھ میناں انو کہیاں سالو آن وائی
 گہنہ نہیاں کری سو جا گیاں گہنہ لہ نہین توں لائی
 اکہیں سامنی چوچی نظر آن کون دو کہہ کون گائی
 اکہیں نون ہیران لکھ پچن بان ہو کیک نہین لے نے

تونان چڑھی ڈولی اوہ یک مہین نک جا کی نال لکھیا
 دارشاہ مین پتری بہاں ڈھبی دھوایہ نجوم داپیک نے
 کن پڑ فقیر مو جان رچ در و مند پرن وچ بار دینی
 پیلے رانڈی نیک نصیب ہوون محن آمین کول پاری
 دارشاہ جان فو قدی لگی کندی جو ہر کلی اصل توار دینی
 لاوی لار اگھی سہ و دھم ہو امید کو جٹ راہ پیا
 اینوں حال ہے ایس فقیر دانی دہن مالگیا تی تباہ ہو یا
 دنیا چہ اوڈا سٹیاں مین لیان سید وار توں ہن دارشاہ
 ایہ مان جو تھی پندت کو ملیا باباں اکہہ انوکہ ریاں
 دارشاہ ایہ علم دا دہنی داوا کہول کچہ نشانیاں سار پیا
 دیکھان آپ ہن کھڑی ف پر دشاہ مجھ غریب دن کہہ گیا
 دو کہہ یادی سینہ تھو مر ہو یا سو پھلکی اج ہی پھل گیا
 گہر انوچہ پونڈ گنہ تھناڈا یار ہو زما مین کسی گہنہ گیت
 باجہ یادی لہدی تمام ماہین کچہ پھری تی کا کچہ گیت گیا
 سانوں صبر تمام تی چین ماہین دارشاہ جد کھان شہ گیا
 گہنہ خندہ ہی آب چہا لینڈا ہی گہنہ والی رڑھی مارنی
 تہہ دن ایہ جہان سہ نظر آوی مدون گہنہ نون تہہ تار
 گہنہ کہو کی گرین میان ذرہ یار نظر آوی رتنے دارشی
 دارشاہ نہ دنی موتیا نون نل گد بوچہ نہ سارشی
 میان جو گیا جوتیاں ایہ گلان گہر مین کاسون بہا لائی
 دل میر دی مدون تہہ میر کی گہن پھلکی یار سہا لائی

گنبد لاه کی میر جان نظر کیتی اودہ یار نہ غیر نون بہا لئی دے
بہت ہی بہت شعور تھی عقول الی اودہ دی پاس گل نوالی دے
دیکھ ہال چور کی پیا کر راہ جانوری کوئی نہ بہا لئی دے
بہا نون پچھ کے لوگ کہتے تھے بہت چودا کہوں دے
کبھی سنی حفس پیا تیا نون کدی نفر قدیم سہا لئی دے
گودی بال دہند در اگلے جیون سبھی کھیرا دے
ہستے بھیا ایہ مگنی دونوں لیاں کہتے فقیر ملا لیاں
بہیکہ مٹے سو سکی لے نامین کچھو ریاں کٹ کہو لیاں
ہستے اگدی منہ کپنا ہین مین تیراں لیاں ملا لیاں
گشت جگہ پور تھی کرسی کھلی گلان اسیدینا لکی لایاں
دڑن آوند اہو تھی وانگ استون کسی ہتا نو دیاں
پہرین بہت پختہ کھلا داتون اہتی کہیاں دتیاں
مین اکل اگل نہ چا نہاں تسین دونوں تنان بھر جایاں
پیر بکر فقیر دی دیہ پھیا اریاں کواری کہیاں لایاں
یتون شوق ہی تنہا ز اہا لکھی جنباں اچان بار چاں
ساد ہی پیر نون جانوری سو پگیا تاہیں گلیا دینیاں
پتی دچیا ندی بڑی لاوندین دیند اہنے شاستان حور پیاں
تیری حبیبہ موسیان تہا لکت تیری جیرین دیان بھو پیاں
اک دین انا اگل چتہ بہر دین نہ چایاں کو ریا نوسے
بڑی کھیا ندی اسان ہنگچہ اہتی کسی ولینا ہونیاں
سجاد اعلیٰ کشتیاں تیریاں بہرین سداں دیناں

میر دیکھ کی تر ت پچیاں لیتا ہوں کہہ دی بات زالمی دے
بہتے پاس کہوں بہت موی شیرا ہن کبری بانی دے
عاشق سوئی جو وہ کہہ نون فی کبری جو کچھ تیری عیسی
وارث شاہ حکما ن مال لکھ چو کھین تیر پو لئی دے
دولت مند نون جاندا اسہی ہنوں مال غریبا ندی پالی دے
وارث شاہ ہی عشقہ اگ دیکھ لے خندی گرم نہا لئی دے
ایہ دیکھ کے فقیر نہال کچھ جیریاں اسنی گبول پو لیاں
ایکے خیر تون جاہ فرنجیادی پورا نہ لاندیا کہیاں
ایس جو گریباں دن کہو جہا مین لے بہا لئی گبول کہیاں
تاخیر نہ پھیا لئی دے کشتون کھڑی دودہ ملا لیاں
خیر گنکی جاہ فرنجیادی بار بار تینوں سبھا لیاں
وارث شاہ فقیر دی عقل کچھ ایہ پٹیاں عشق پڑیاں
مالا دیاں وانگ بنا تیری پاپیشیں ہر مہلایاں
دہلیاں رتے رکھتے موتی حفس ہون بہتا ندیاں
جس ریدی سین فقیر موی دیکھدے مان اوس کہیاں
وارث شاہ اودہ سدا چو ندی جہاں کشتیاں نیک کہیاں
ستھاد اونیوی نال کواریا ندی تیریاں جہاں جو گیاں
خیر ملی سولیں مال سستی منگی دودہ پان فلوریانوی
ایس ان نون ہونڈ دی اودہ پیر دچر ہن تہاں تیریاں
نون گون جوگی دینا پیرین امیزین اسان گنڈ لال کہیاں
وارث مارا سدا بہر تیراں جیریاں بہرین مہلایاں

کئی گشتہ فقیرانہ نیال پناہ کھین بیاہ و چکیان نے
 اک ہنگامی دوسری سی ڈچکر دیان بھائی دھون کھانے
 چوڑیہان میں ایہ فیرائی جان بہت پناہ چکیانی
 جہان قبان باکی سرین جہان نان تنہان نان بول سیکھے
 جہاں گہر کدیان کشتیان کشتن بارون کی چاہری کھیر
 انی دیکھونی دھسار براجی واہ پگیان مال کشتیانی
 اکی دہدیان لایان کرن چور اکی واہ وچن مہر پھیلا
 بیہ گمادی بہت ہی شوق تینون پھر پھین ناتون نیان
 بھابی جو گمادی ہدی کارنی نے گمان بہن سنیاں کرن پناہ
 گہنہ گہنہ دھانکی وال اخن بچہ پلیدیان لاگران پناہ
 ایہ شل مشہور جہان ساری جی چاہی تھوک سوار دے
 بیہ چھری فقیر و نیال لڑدی گھر سارہ دی لوکانون بارو
 سیری بہتہ لونڈی تیری لوین تھون کوئی مارچا مال اندیا
 مارا کچھیرتی دہنتون سو اوئی جھنیاں پھلیانی
 دہن چورامیدی انگ لگرساؤن خوف نہ بھلیان
 بدآن کچھ جگایانی تینون خوف نہ سنان پھلیانی
 تیری مور لونڈی پھاٹ کہاں تیری پھر کدی نہر
 چھیر وانگ تیری سو کدہ شانتون لایا دی روم تھری
 او جاری خونگہدی وانگ کشتن تینون ہی ہی دھری
 اسیں صبر کرکے چپ ہو بہت اوکھیاں ایہ فقیران نے
 چھری دھنی ہندی وچ پھی جھیاں دھان چھری

رات کہاں کی جھون وچ تکی مارن ات عاقیان کھانے
 آپکے ن پناہی ایہاں تے گل دیوچہ ایہ کھیاں نے
 ایہی بہت فقیر طیر سوری خیر دینان دینان کھیاں نے
 مال دہر کھرن مال دودہ رکھنے چاشیاں کھیاں نے
 لڑنہیں جے چکیان ہو وگا وارشاہ لٹون دھون کھیاں نے
 گھر ہادی چور لایچن کے چھیر وچن گر کشتیانی
 ایہ پورنیاں لغتان میں جولی گدون وانگ لٹیں وچ
 وارشاہ میان کھری پھی کن پاشیاں بدیان چھادی
 روک بنہ پل دودہ دھن پون وڈیان چاشیاں جڑدی
 وارشاہ ایست کی پھاٹ ہستی ارکان کیان وانگ کھیاں نے
 انون تھندی چھاتی بال لہری چریان مارکی پیلہ چارو
 وارشاہ دوزن معشوق اپنے سیری سنگلی تگن وچارو
 اسیں گھر انکی وانگ قلوب سوری کر چاڈن ناتون بلیان
 دھندار قصاے میل صورت کہاوی پھلی تے کھلیان
 جھیرن اگر ان پناہ کہاؤن میں کد مان نہج تیری وچ کھلیان
 وارث ہدی گھاٹ وانگ گھوٹن ال گھنیاں کھلیان
 میرا کھ لوچ تیری چوتراچ دہانڈا بڑا بہتری نے
 اسیں ہیدی خون تے کسی چھہ نہیں بارینا کسی شہری نے
 وارشاہ ایہ وانگ دن کدے کس چھادی وچر تھری نے
 نظر کی کھن لیا کدے اپنی جھندی ہدنبال زخمی تھری نے
 نیس کو جیا لاکھون نے ایہی دودہ دیان نہان کھریاں نے

دانگ برتیاں کرین تک چند گان میان چون با کور و پیر
 میان ترمی پشیمان میری انگلی انگلی پریان نے
 سینے کی پہنی جو گریون کہیا چکر اس سو کا وانی
 کران گل گانوں نال اسیدی گل اسیدی شستہ پونی
 میرا کہدی اس فیروزون نے کیا گتہ غیب واحد نے
 نقد و ایسا نال کے ویر چانو بسلا کوری ایہ براقہ دے
 بچھون پیرین کے کچھ جو گریڈ اکون جائز کہدی جائے
 بہابی اکہ ہون لڑی فیروزانوں نے چند کدین نا گریڈ
 انہاں جو گریڈی گاؤں فتن نہیں گشتی ندق نے واحد گریڈی
 گوی دی بد دعائی گال شے پھون فایہ کی انہاں چو پیا
 وہی سید شیک فخرل میٹھا ویکھو کم ایہ حدی زور یادی
 ساہن کچا ز اجا شل کسین گہی بھہ کسین خالی تو دیا ہے
 بہابی کرین عائی جو گریڈیاں تہیں سچاں پاحتہو تہا نی
 گور و اسیدینون نہیں پہنچا وہی جتی عقلاں سادیاں دہائی
 اکھلیاں تہاں سہن تہاں فرین دہو داکا کتہہ تہو تہا
 ہی ہی فیروزیاں لین بری سہتے تیری سور ہوئی
 کن پانی نال جس چہ پیری پس ویش تہیں انت دن چہ پیر
 انہاں چہ پیر سو نامین جتی عاشقادی فردور ہوئی
 بہابی اس جے گہی می تی تہی سین نال چہ چار پاز
 جی ایہ گندیاں چہ پیر مرد اسین بلکیاں خیراں ڈا رہے
 تہاں چہ پیر سداوندی ہے زاندی نال دیاں تاریاں

کسی چند سی لگی این جہتی کہیں بکھیدین ہون سیرا نی
 در شاہ فیروز دی اسنی نون نیان دیاں دیکھ گتہ تہاں نے
 تیر نال جو اسنی فرچا یا سہتا اسید نال میں لا وانی مان
 در شاہ میان رنجی یاد گے ایون کجرونگ نچا کونے
 انہاں عاجز تہون ہی مانی این اس جیونید کہیا فایہ ہے
 ہیرچم فیروز دی شل کپی اس کم وچہ خرواز اندہ ہے
 در شاہ فیروز ہی ہون غتہ خوف شہر نون تہو دیا ہے
 جہاں ہنگدی پنج تہر ایں گا ہی چینی بہا کستور یادی
 جیان پٹ پروانہ نہ ہو دی کا کجی نال بے پور یاد
 چو پیر کوری فون نال فون پچ چارمی اتہاں چو پیر
 مکر نال کے سانون گہرین کہہ میں کت دینہون چینی چو پیر
 در شاہ فیروز دی رن تہیں جو میں گتے دیزی انکوریادی
 جہری دند کہیا لگی کری اگر میتاں پٹ شان دیاں چو پیر
 جن ہویت ڈوی عجبوا دی جہون اوہی امکی چو پیرانی
 در شاہ فیروز نال یا کین ہر دیاں گد لان کو پانی
 جہاں نال فیروز دی اڑی تہی سنی لے جانے چو پیر
 ہی اوت پختری رند بچین چہ پی نال ملکادی کور ہوئی
 در شاہ رائید اسول لولن ویکھو دماندی لڑندی طور ہو
 ایہ مارا اس جہاں تازہ اسی روز میثا دیاں دیاں لولن
 مردنگ محل نے عشر مادی ہے ذوق تہاں دیاں دیاں لولن
 جی ایہ صندی چہ پیری ہیو بیٹھا اسی نال نے خچر مارا لولن

ایس چاکدی کون محال ہے راجی ہو جہ تہیں شہزادان
 جنہاں نال فقیر اندیڑی برہی ہتہ: ہوجہاں تہیں مہیاں
 جہڑا خوف خدا اگری موٹی بان ہوں گیان تاہیں مہانی
 میں دوسری تہل ہو نیون دہان قہر دیاں لے گہتیاں
 منہ شکیان جو گیان لڑکے راتیں اکہیاں ہوں گہیاں
 جتہی گہر دہون جاسہیں تہی پیرن لڑکے ہتہیاں
 ان جہتیاں نو لنگ کیوں خیال سپن گلان چہتہیاں
 بہابی نال فقیر دی دہر اکتا حال حال کاسانوں ماروی
 اسی گندیاں آپ نیک بندی جہڑی یاری پچاوی
 نہیں جاندی یاروایہ جوگی کے نیا یاں تڑھی یاروی
 گہول گہتی کو ادی ڈاریں نے مہر دشمنی کتہ بڑوسی نے
 کتی سدناہ نشانیاندی لے جیو نہ تان جہو نہ بولٹی نے
 جتی یارگی باریان گہتیاں لے کھنکھارٹی اتھی ہولٹی نے
 مہان جہان فقیر اندی نام اتوں چو جان چا اپنی گہوتی
 بہابی دس ہلا کھاویہ جالو پیتا پیتا نون پے لوسنی این
 آپ چہاخی جہڑی دوسنی نون اینوں کتہ یا نون پے دھونے
 آپ چاک ہنڈی جیو اتوں ہن خلقتوں پئی دوسنی این
 آپ کھی لوکاندی لنگ لائیں جہڑا دیا کدیدی کہو ہنی این
 عوار چنل لڈیاں ہر دیاں اکہیں کھدیاں ہوں ہوں ہوں
 حور چوہری گندی ہردان کہتی ایہ اولٹا دیاں ہوں

وارشاہ دچہ حسفید شون اسی ہورین لک پچکاریان
 اڑتیں کو ادی ڈاریں نے کھیاں چاٹوں ہکھیاں اولٹیاں
 جنہاں ان فقیر اندی پیر کپڑی اوہ اسی جہاتون ہتہیاں
 کاری ہتہیاں کوریان واہ ہر لٹن ہلا کھیر ہن چہتیاں
 بیچی جکھرازی ہے سرن جوگا کدی چار نہ لاہیو چہتیاں
 مچاہ فقیر تون گندی نے اڑ داریں ان کیوں مکیاں نے
 لکھہ ہتہیاں لکھہ چاک جاندہ وارشاہ جہاندرن ہتہیاں
 جوگی دیکھی پانسو چڑی کانی مان شری غن گذارے
 اج مار کر اوئی جو گزینوں سہتی ہیرن پئی ملک کارے
 لڑیاں ہیری مچو مال اوئی وارشاہ نون ہتہیاں ماروی
 وانگون چتیدی مادی خیال ہن ساڈی اتوں ایہ ہوجی
 سر و کبر چاہی چاکھان ہی ایہ پر اوہ نہ تولی بنے
 پھیرو وانگون نت رہیں پھی چوری کھی تان بول ٹوٹو
 وارشاہ ہون ہی جہو نہ دوزخ گندی پا انصاف دی
 ان ہتہیاں گلا زانام لکی گہا تڑھی پے کہند و ہنی این
 اکہ بہابی فلن ہنی کتہ چہتہ ہن ہی اسنوں ہنی لوسنی
 وارشاہ لکھی گہا تڑھی نے سندی مہنی نے تہی دوسنی این
 اتی دہیاں دہوتیاں نیک بنیاں لے جہ راندی اسے چہ
 ہر تہی کو جہان ہیر مہیاں لے گندی باغیاں مہو ہوں
 اہی ہتہ دیکھو اتل غریاندی مارا دیاں دچہ لاہو ہوں

ایہ چل طو چاندی تونب سنی زمین دوز کہوئی مہا گہو ہوں

بہر جان خون بویان را دیوانہ پیرن سندانہ پیرنہ دیوانہ
 لڑی جت تی کدہی دہم لانی سر جو کدی گل آسائے
 اس مار ختر ویر پاوتا چان ملک دی ہوئی لڑیائے
 سہتے گلیا اوہنہ ریل باندی خیر بار فقیر خون کدہی نے
 دی پھیسا دہر یون کدہ آئی ہوڑا وچہ پرواند کدی نے
 رنگ قلعہ وچا پور ہو گئے چندا وچہ سوسدی گدی نے
 سیر اگر ان پنا وکھا وندانی دزدہ ہر یون ہون کدی نے
 باندی ہو غصہ چپ ہو ہی ملک چینیہ دا چا اولیر لیسو
 پران لیں دچو بر این وچون گلیان کدہ کی ناتہ نوچن
 جیسے پالی گلوچہ کہوہ دہری ہتہ جو گیدی مثنیٰ فیرو
 باندی لا دذخاں جوا کر کے دہکا دی کی ناتہ نوچن گیر لیسو
 ر سجا وکھا کی بہت سیراں ہٹا پیاں دہ چہ بندیاں لیں
 چینیہ چوگ چو پیاں ان پائیں سن چلیں کوئی دہا لیں
 جسد پوی پروہنا ماہ سندانہ پیرنہ بھی وچہ ہریان نے
 اس فقر نوں چا خراب گیتا بڑا قہر کیتا لوہری اریان نے
 اوہ پھیسا گیتو ان چینیہ نال فقر دی گہو لیاں اریان نے
 ریر کہیری چا دیکیتی پیاں دہو لیاں سیدیاں اریان نے
 چینیان جال چلے جان سدا باندی چینیہ سوال گیتیاں پیاں
 بن سیدیاں سیدی جاو لاندیاں ہی باپے تنگیاں کدہ
 چینیان خیر دیان راجو گیتو نوں چینیہ بڑی نوں اریان نے
 دہر خودی نوں ان سولہ پانی ملکیاں نوں دہر سار سدا

وارثا جہانچہ دہم ہی جو کدی سستی دین شہر ہینہو ریا
 اکدہ ہی اوہی ایہ پتہ جگ دہوڑا کافی اس پائے
 سیرین کہاندی مارسان کولون وارث گل فقیر تے یائے
 اناکتیک دیہ یک چینیہ دچو ان اکدہ ددی دہی نے
 اتان آوی تابہابی نوں دہہ ہوی ساتھ اوہنہ بلید چینیہ
 آوی ہر نو لیاں کہوہ شہی اوہی یار نوں لکی چینیہ نے
 وارثا دہی نال دوتہہ کرسی نے اوہنہ نوں رادی چینیہ
 دہر وی ہری خیر لیاہ چاکا حال حال کر پلوڑا فیرو
 اکسین دسینا لوگ پر میندی عضہ اپنا چا اوگیر لیسو
 لیکے کہیری چو برا جاہ وچون اس شہی نامنوں چہر پیا
 وارثا دہر لگی باغ وڑکے اس گلادی کہوہ نوں گیر لیسو
 غصہ نال جو خیر نوں دین تہہ جیو وچہ کھیدیاں چہر پیاں نے
 جرتے بنی دو اور دہین اکسین پھر نول کہہ دیاں
 ذب ہوئی نے کاسی وچ چینیہ وارثا دہی نوں لیاں نے
 مینوں پوشا نے اہول کہو گودی اپوی کپے وریاں
 اوہ اوہ لوہرا بڑا قہر ہو لکم دوب سیدیاں اریان نے
 وارثا شاہ باروت دی کوہر لچہ سٹ چلیں نوں نکھارے
 ان چینیہ داکہائی نہ نال کپے سو او دہوڑا دی کریان
 وارثا دہی میان نوں نظر آیا اپہ چار اپچیاں سچیاں دہ
 کیف ہلکت قاضی تیل کھنکھو وڑوہوٹان لوگ پیاں
 سو جو ہریان نوں پاز مومنان نوں موت ایران نوں کسین

جیون لگ ورتون دوو کہتا دیو آپنگ جیو چنانہ
 برا جگر مال فقیر ہوذا جانون روینان عقلہ اینان
 کیون وکر کے کر کے پات ہون ان کجیات ہی کھیانہ
 گئی گھرانہ اڈانی پیرن دھونڈو اڈیان کھیانہ
 جو کی غصہ سیر سی س کپڑا کر پوٹیا مار کے چوریا
 ساڑا لکی جیونون خاک کیتا مال کا وڈاندی جت گھوٹا
 جیہا ذکر یا خان ہم کر کے لیکے توپ پہاڑون وڈیا
 چاول نمٹان کنک لون اکپا میں خیرین کیتا ہی گھوٹا
 پت چڑویان چوڑیان کٹ شان لہیرے ویر چہرے
 سپہا ہوشی مار کی دند جہان سنگان ہنکی کرکھانچہ
 تینون مار کہدیکر ہنستان سٹانکون لائن ہی کھنچے
 کئی سہاندی موڈی تے گھوڑی جو ونگ ندی ٹوٹا چہرے

درفش ہر چا پڑو کار میں قون ہستے ونگ میدا نوچہ گھوڑے
 باندی ہوئی چپ کھنڈی ہستی گھیا خیر نہ پاؤ کیون
 بان فقر واپس تیار ہونا دس فقر وانا گواؤ کیون
 گولی گھیا خیر اینہیں لہیند اہتہ شیر دی تہہ پیرا یون
 میری پان پت پس نے لاہ ستی جان بچہ بیٹرم کر اؤ کیون

وارشاہ ایسی سورنے نون دوسے لاہ کی باز جیہا اؤ کیون
 جہا پٹ کی ہنڈان کہو ہٹون گتون کر کے وٹون وٹے
 جہا ہنڈیا نڈیاں وٹوئی ہنڈین ہون ہون جہا وڈا
 سنے کوڑی مار کے سچہ کہ ہون جہا جہا ہنڈیاں چاڑے

کسینہ زنگ جیون نایانوں لگ لکڑا این جیہا نیاں
 وارشاہ جہا جیہا چہا نیاں کھنڈان لہان جہا ہنڈیا
 بڈا ہو دین لگ جان ہن قون جہا فرین جہا وڈا
 وارشاہ اچ دیکہ جو چہی ستی نہان پان کین کھیانہ
 لیکے پہا ہوشی گھن تیار ہوا ان وہرید یوچہ پوریا
 کہہ گھیاں تھوڑی پاستی ہستے نوڈیاں جہا زبائے
 جیہا ہر دی ہستہ دبان ہر جہا وارشاہ فقرے وڈیا
 کہہ چہاں گھرا وڈاندی ہنڈیاں لکڑا کھنڈے
 ہتہ چاہتہ تی کر گیا فی قون وڈا جگ سہہ چہرے
 تیری ورسوی منی ہول شان مپھی ہنڈی کھتی جہا
 چہے نال تیرا ہنڈیاں بان زور وینال جہا جہا
 ہنڈیاں لگنا ان جہا وڈا جہا ہنڈیاں کھنڈے

ایہان کنک چاول دو گھوڑی سونہ شیر دی ہنڈیاں
 ایہ جو گھیر ایک کھنڈا کھنڈا لہان ہنڈیاں
 آپ جا لکی یہ جیہا لیند کہہ شرت کہہیت ہنڈیاں
 میں تے چہتہ وچہ آن پانی جان بچہ جہا اؤ کیون

جی تے ہنڈا خوف وکھاؤ این کھیانہ
 لت مار کی چہرہ کھان کھنڈا ہنڈیاں
 ہنڈیاں تے سٹو کھنڈیاں کھنڈا ہنڈیاں

قیس قری گورن ہوجا دی کٹھن دو ماہ دست آور جانے
 جوگی نہیں جہان می ٹال جھک کر کٹھن کٹھن کٹھن
 گئی ہون کھڑا ہوجا دی بول آپ فقیر ہون مارکی
 بہری کر انین بہت حیاتر انین مار شو پڑ پتھکے نے
 شہیا مار چتر گرہ شاہ اکبر ڈا ہ مورچی لئے چھلکے نے
 اہری پچھن گھون جہن کدھن لکھ دھن دھن دھن
 بولی ہیر سیان پا خاک می پچھن سیان اسی پچھن
 اسین جو گیا پیر دی خاک تیری نہیں کھو سیان
 اسی فردی پیر دی خاک می جو کچھ ہو اسی نہ سنا
 نوین نوچی کھلی یارنی میں لاری بہتھی چاکری پیاری
 پہلے کم سو ہو ہیں نیاری پہلے گہریجا تون ڈار می
 سہتی ہو غصہ چاخیر پا جو گے دیکھ اترت ہی زکلیا
 ایہ کر یا شکر یار اولوی کا ہی وجہ تی ایڈ دھر چ پیا
 تاجہندی جانی نہ مول چلے رہنجا وچکی ہستے تون بکلیا
 جوگی لکھیاں کر مانن جوڑ دے ہستے ہستے رکھ کی اچھلیا
 خیر فقرون عقیدت الچی بہت سہنہلک بک اولاری میں
 بہری ہوئی غور بکری لور اگتھوئے رنی ڈاری میں
 ہونہ بہن فقیر ہون پٹیوں شلا یار مری تون ڈار میں
 رہنجا اکھڑے بد فقیر ہوا ہونہ بہن تانکاری میں
 غور کری سازان آئیدی ہتون سچکے سچے تار میں
 گہول گتھوئے لاری نام تون کہ ہونہ تیری سنے سازا

وارث شاہ دی موزمبیان چرخی میں توں نکلیا جان
 پہلے اپنے آپ کوں ہوک دلو کی بیانی لوکا توں کے
 کر بندگی کس بول کرسی وارثاہ کی کوتیان دمار کے
 بہا پان پت اسیدی لہ شان میری کہش جان لعلی نے
 جون جون شرمہ مارا چکران مال ستیان آوندی چلے
 بعدا کہے کہننا وٹھانین وارثاہ دیناں ٹھکی نے
 پیاری دچھری چونٹ ہی لانی نوکا نوک ستیان
 مال فردی کران بربری کیوں جیسا مال وارثاہ
 وارثاہ پر دسی ہی فور کرئی اسی اپنی دیسیاں
 کہیں مار کے بار لون چیرائی نے ہماستی جہ چہاڑی نے
 وارثاہ بہتہ پیریزی لاج موزدی تہہ کرئی نان پاران
 موزون گہر روہ مال مارو کنگ کہنیز دی بہا جہا
 بٹوٹی دچھستی جینہ گہت دما جینہ ہل ہل ہٹو ہٹو گیا
 ہتے بک اولار یا مال غصہ پٹ کالجو گیدی کس
 وارثاہ مصیبتاں میں تان جو کجہ موزاسی ہوا ج گیا
 کبھی ایڈھنکار نہ جو بنی دالہول گہتی ست نہکار سی
 کبھی حسد مان نہ بیاگ مہری چین جاسار روپ چہی نے
 پانی مرن نہکار بچہ لوی تیرانی پٹنی دی بخاری نے
 میریال تیری ہی سا بچہ کانی کل کل دیو چہ پشاری نے
 وارثاہ باز دہر مال مویا نے پٹنے دی دبخاری نے
 ناٹو سندیان پئی توں باہر باہر اڈا کھریا لہری مارا

تیری مالکی اسان نے برا کیسا ہتھ لہ نہیں مینوں مارا ہے
تہی تو مگریدی گل ناہیں باب چاہیں اوسا ریا ہے
جیتوں پول کدنا واناہ ناہو ہتھ فخر و اچا پہنای کھڑ
خیرنگلی مان بین دین کاسہ اسین گہدی ہونون شری
بوقی ہو بلو جانڈی ہتھ آئین جڑہ کور دی چاہنای کھڑ
جو کوئی جیسا مرگیا سب کوئی گھڑا بھی دواہ و شنگی ہے
ہستی ہونو ہستی نون ایڈو دہا کر سیں زیادہ نون کھینکے
سیری پیر ولی غوث قطب جاسن ایسا پڑی شنگی ہے
کل چہرنا ہو خاک سی ثابت ولی اللہ و شنگی ہے
محل ناڈیان ہے ایہ باغاری آپو چہر ایت نون و شنگی ہے
شاہ قہر خدایہ پیش آہی ہو ہٹا ہینکے لاڈ ہنگارنی
نال مارنی این کسارنی این نال حال ہے حال کاپنی
پرسی نال ہے بولنی بڑی ہوئی اسین بونان ہونون مارنی
لوک گہدی ہین ایہ کوڑی کواری ڈی بابی ڈوئی
گھر والی ہستی بول توں کھی سوچ و چار و چار این
سو اسنی ہتھ پڑی پیر کدی کسے یار سیدی ہر مارنی این
گھوٹی اوہتہ تی نال سب جان مر مر کھی ہتھ محل دسار
اسین ہو ہتھ دی سار کی جٹ جانان بونا تل کسے گہار داہ
چار پیر ہوئی مینون وچہ ہری کوئی انکی تھون مارا
مینون ذرہ فقیر پراثرنا ہین فقر سوئی جو نفس نون مارا
وہڑوچہ اوہ چو شری مار مینہا کری کیر نے خون گدوئے

رؤک آئید ہو ریا ساہون کوئی بڈی ہندا ہر مارا ہے
وارث کسی ساہون خبر ہوئی ہونون وچہ مال مارا ہے
جیتان کوریاں یار ہتھ او ناسی ناہیان کولون چاہی
پیر جاننی نون مینا چاکد سی یاری نال ہو چکلا سی
دارشاہ جان عاقبت خاک ہونان ہے اپنی شان ناہی کون
جدون عمر دی آسچا پکی عزائیل ہو ہی آہ ہنگی ہے
جیہا براتون بولیا راولاوی ہڈ پیر سترانیان اسین
جدون ریل مالدی خبر کھی ہتھ پیر گور مینان ہین
ناہی گھوڑی تی نال سب جان مر مر داہ کس کولون ہین
ہو ہتھ نال تقدیر دی ہجہ پناہ دارشاہ ہو سچ کھلی ہے
لک کھلی ہے کو لکڑی نی مارا ویکھتے سون ہونون
مری حکم دینا ان سب کوئی بنا حکم دی خون گدائی
ہو ہٹا فیر دست کر دیہر ہور اکبہ کسے کچہ سارنی این
ایڈی فن فریبے یاد مینون مردار اندی سر مر کھار
نال فقر دی ہی کھیری این ہنی اپنی آپ گورنے این
اس فقر و تی بڈا کھتہ تو ہو ہری ماری خون گدائی
اک چورتی دوسر چہر مینون دارشاہ نون کھی مارا
اوتھون ہتھ دی ہو ہتھ فیر مینون ہتھ چین کسے سوار
ہتھ گہدی خیر دنیاں جاوین ہین جان تیری کھی سوار
دارشاہ فقیر ہو یون مولی تو تان لدا کھنکار داہ
جوڑ ہیکری ہیکر نال لای آہین کدہ و خون گدائی